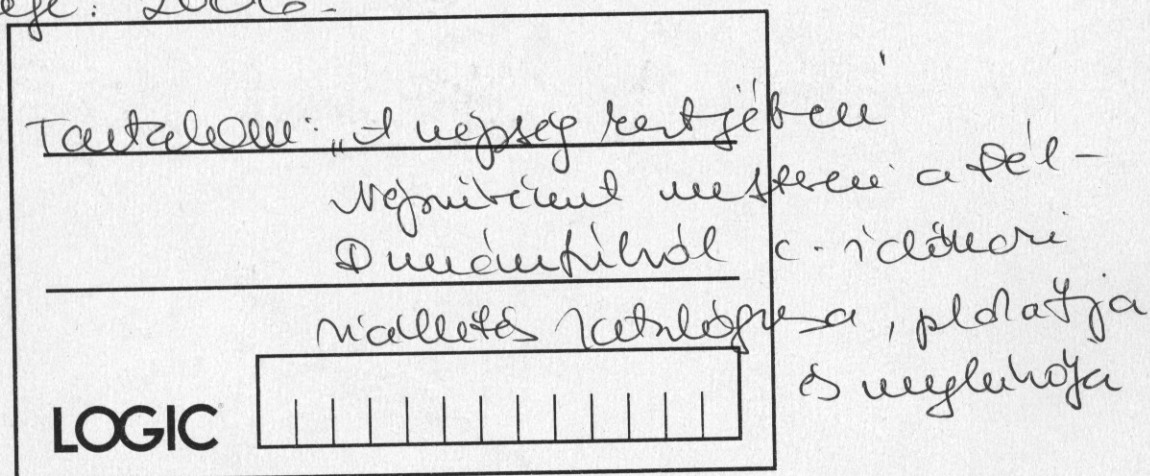

Gyűjtő: Kapitány Orsolya
Matusza Teréz
Göngy Gaboné
Simai Andrea

Gyűjtés ideje: 2006.

Tartalom: 67 oldal
2 db megvilágítás
1 db plátó

Fotórajzi metató; Kapottak
Del Druedukul

Konvertáló; XV/B

...A SZEPSEG KERTJEBEN...

Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról

 Id. Kapoli Antal	 Hoffer János	 Ifj. Kapoli Antal	 Der Józsefné	 Jakab Sandorné	 Kálmán István	 Pétery Mihályné
 Gerencsér Sebestyén	 Tautner Ilona	 Toth Jánosné	 Horvath János	 Sáfrány Géza	 Steig István	 Werner Andrasné
 Kovács Józsefné	 Bognár Károly	 Teimel István	 Toth Mihály	 Tamás József	 Maticsanyecz Márkné	 Balásy Gyula
 Bálint Péterné	 Szalavári Imréné	 Kovács József	 Bali Istvánné	 Király Anna	 Fehér Lajos	 Fehér Lászlóné
 Nagy Ferenc	 Sardi János	 Jozsa Balintné	 Varga László	 Széles Józsefné	 Egyed Mihályné	 Tamas László
 Borbás Mihályné	 Bognár István	 Soos Pálné	 Janesikity János	 Acz Istvánné	 Serényi László	 Fabian Martonné
 Kalkán Mátyás	 Lopócz Aladárné	 Kalman Endréné	 Dr. Nemeth Pálné	 Farkas Lászlóné	 Jóttos Sándor	 Szentkereszti István
 Szator Gyózó	 Fodorné László Mária	 Biro Annamária	 Gosztonyi Zoltán	 Falusi Béla	 Kozák Eva	

Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár, Fő u. 10.

2006. október 11 - 2007. február 15-ig.

Country Mile Nemzetközi Öngyűjtő és Alkotmány Alapítvány

35-7678 Bácskai Győzőkörhöz Kékesi Kékesi 8367-111, 479-414

"...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN..."

MA 2540/2007
Köztársaság

"...aki egyszer bejut a szépség kertjébe, az versöt is álmodhat meg írhat, meg éneköt is mondhat, meg szühet, meg hímözhet, mert minden szépség egy tüvön van. Aki ott van, az szakajthat, a szüvésihöz tüssökrózsát, a hímzésihöz bíborvéget, szakajthat versöt, nótát. Bejuthat oda bíró, napszámos, téeszelnök, vagy vasutas, vagy tanító, az attól kezdve tud ezökre emléközni is. Az ilyen embör abban a kertben kertész. Az bármelyik virág száráról szakajt, azt meg tudja mutatni az emböröknek, akik talán soha nem jutnak be ebbe a kertbe, de tudják, hogy van és vágyakoznak oda és hálásak azért, hogy megmutathatják nekik azt, amit ott löhet szakajtani."

(Néhai Kati Éva népművész)

Baranya Megye Közgyűlése, Somogy Megye Közgyűlése és Tolna Megye Közgyűlése nevében
a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága tisztelettel meghívja Önt

"...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN..."

Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról

című kiállítás megnyitójára

2006. október 11-én 16 órára a Rippl-Rónai Múzeumba (Kaposvár, Fő u. 10.)

A kiállítást megnyitja

ANDRÁSFALVY BERTALAN

a Magyar Tudományos Akadémia tagja, prof. emeritus

Közreműködnek: Decsi Anna, Felde Rebeka, Husi Gyula

Házigazda: dr. Winkler Ferenc, megyei múzeumigazgató

A kiállítás kurátora: Kapitány Orsolya néprajzkutató

Támogatók

NEMZETI KULTURÁLIS ALAP IGAZGATÓSÁGA

GOSZTHONY MÁRIA NEMZETKÖZI ÜVEG ALKOTÓTELEP ÉS SZIMPOZION ALAPÍTVÁNY

MAGYAR NÉPI IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM

BARANYA MEGYEI MÚZEUMOK IGAZGATÓSÁGA

WOSINSKY MÓR MEGYEI MÚZEUM, SZEKSZÁRD

DECSI TÁJHÁZ

BAKÓCA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

BOLDOGASSZONYFA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

„...A SZEPSEG KERTJEBEN..”

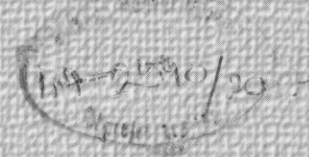
Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról

 Id. Kapoli Antal	 Hoffer János	 Ifj. Kapoli Antal	 Der Jozsefne	 Jakab Sándorné	 Kálmán István	 Ferry Mihályne
 Gerencsér Sebestyén	 Tautner Ilona	 Toth Janosne	 Horvath Janos	 Sáfrány Géza	 Steig István	 Werner Andrasne
 Kovács Jozsefne	 Bognár Károly	 Teimel István	 Tóth Mihály	 Tamás József	 Maticsanyecz Márkne	 Balásy Gyula
 Balint Peterne	 Szalaván Imre	 Kovács József	 Bali Istvanne	 Király Anna	 Fehér Lajos	 Fehér Lászlóne
 Nagy Ferenc	 Sardi János	 Jozsa Balintne	 Varga László	 Szeles Jozsefne	 Egyed Mihályne	 Tamas Laszlo
 Borbás Mihályne	 Bognár István	 Soos Pálné	 Janesikity János	 Acs Istvanne	 Serényi László	 Fabian Martonne
 Kalkán Mátyás	 Lorincz Aladanne	 Kalman Endrene	 Dr. Nemeth Pálné	 Farkas Laszlo	 Tóthos Sándor	 Szentkeresztly István
 Szatyor Gyöző	 Fodorne László Mária	 Biro Annamária	 Gosztonyi Zoltán	 Falusi Béla	 Kozák Éva	 Nemzeti Kulturális Alap

"...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN..."

"...aki egyszer bejut a szépség kertjébe, az versöt is álmodhat meg írhat, meg éneköt is mondhat, meg szühet, meg hímözhet, mert minden szépség egy tüvön van. Aki ott van, az szakajthat, a szüvésihöz tüssökrózsát, a hímzésihöz bíborvéget, szakajthat versöt, nótát. Bejuthat oda bíró, napszámos, técszelnök, vagy vasutas, vagy tanító, az attól kezdve tud ezökre emléközni is. Az ilyen embör abban a kertben kertész. Az bármelyik virág száráról szakajt, azt meg tudja mutatni az emböröknek, akik talán soha nem jutnak be ebbe a kertbe, de tudják, hogy van és vágyakoznak oda és hálásak azért, hogy megmutathatják nekik azt, amit ott löhet szakajtani."

(Néhai Kati Éva népművész)

Baranya Megye Közgyűlése, Somogy Megye Közgyűlése és Tolna Megye Közgyűlése nevében
a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága tisztelettel meghívja Önt

"...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN..."

Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról

című kiállítás megnyitójára

2006. október 11-én 16 órára a Rippl-Rónai Múzeumba (Kaposvár, Fő u. 10.)

A kiállítást megnyitja

ANDRÁSFALVY BERTALAN

a Magyar Tudományos Akadémia tagja, prof. emeritus

Közreműködnek: Decsi Anna, Felde Rebeka, Husi Gyula

Házigazda: dr. Winkler Ferenc, megyei múzeumigazgató

A kiállítás kurátora: Kapitány Orsolya néprajzkutató

Támogatók

NEMZETI KULTURÁLIS ALAP IGAZGATÓSÁGA

GOSZTHONY MÁRIA NEMZETKÖZI ÜVEG ALKOTÓTELEP ÉS SZIMPOZION ALAPÍTVÁNY

MAGYAR NÉPI IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM

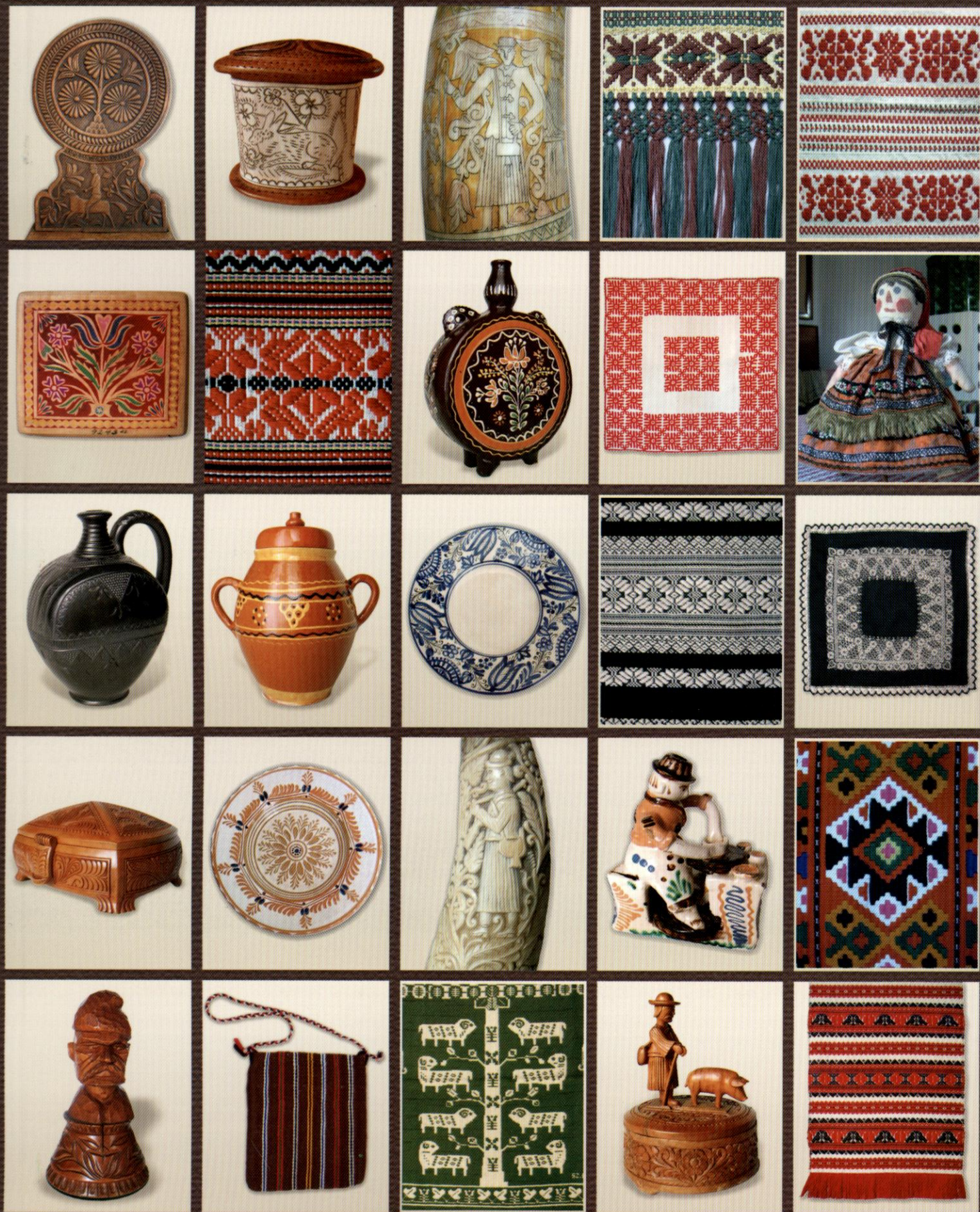
BARANYA MEGYEI MÚZEUMOK IGAZGATÓSÁGA

WOSINSKY MÓR MEGYEI MÚZEUM, SZEKSZÁRD

DECSI TÁJHÁZ

BAKÓCA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

BOLDOGASSZONYFA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

”...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN...”

Népművészet Mesterei a Dél-Dunántúlról

Somogy Megyei Múzeum
MA-2540/2007
Néprajzi anyag

 "...A SZÉPSÉG KERTJÉBEN..."
Népművészet mesterei a Dél-Dunántúlról

"...aki egyszer bejut a szépség kertjébe, az versöt is álmodhat meg írhat, meg éneköt is mondhat, meg szűhet, meg hímözhet, mert minden szépség egy tüvön van. Aki ott van, az szakajthat, a szüvésihöz tösökrózsát, a hímzésihöz bíborvéget, szakajthat versöt, nótát. Bejuthat oda bíró, napszámos, téeszelnök, vagy vasutas, vagy tanító, az attól kezdve tud ezökre emléközni is. Az ilyen embör abban a kertben kertész. Az bármelyik virág száráról szakajt, azt meg tudja mutatni az emböröknek, akik talán soha nem jutnak be ebbe a kertbe, de tudják, hogy van és vágyakoznak oda és hálásak azért, hogy megmutatják nekik azt, amit ott löhet szakajtani."

(Néhai Kati Éva népművész)

Kaposvár, Rippl-Rónai Múzeum
2006. október 11 – 2007. február 15.

Baranya-, Somogy- és Tolna megye Népművészet Mestere címmel kitüntetett 55 alkotója a dél-dunántúli pásztorművészetet és a területen élő néprajzi csoportok népművészetét, annak gazdag forma-, szín- és motívumvilágát alkotó módon élte tovább, illetve elevenítette fel a 20. század megváltozott gazdasági és társadalmi körülményei között.

A 17. századtól kezdve, de különösen a 18. század folyamán az őrösi osztályok és a falusi rétegek életmódja, kultúrája között szakadék keletkezett. A mezőgazdasági munkából élők a rájuk nehezedő társadalmi és gazdasági terhek miatt nem tudták követni az uralkodó művészeti irányzatokat, ettől eltávolodva fokozatosan alakították ki saját művészetüket, mely a tárgyakon népi díszítőművészetként jelent meg. Az ország különböző pontjain élő embereknek eltérő történelmi múltja, sajátos műveltsége, hagyománya, ízlése, esztétikai értékrendje volt, ami a népművészet sokszínűségét eredményezte.

A népművészet mesteremberek, háziiparosok, specialisták kezén bontakozott ki és virágzott az egyes közösségek hagyományainak és ízlésének megfelelően. A 19. század utolsó harmadától megindult egy olyan gazdasági és társadalmi változás (gyáripar térhódítása, a városiasodás fokozódása, a közlekedés fejlődése stb.), mely a virágkorában lévő népművészet hanyatlásához, más formában való továbbéléséhez vezetett.

Dél-Dunántúl tárgyalgató népművészei közül az 1867-ben született id. Kapoli Antal életútja és munkássága jól példázza ezt a folyamatot.

A 20. század elején a pásztorkodás, az álló állattenyésztésnek köszönhetően nem biztosított elégséges megélhetést, többen feladták foglalkozásukat. Id. Kapoli Antal a kevés járandósága mellé a faragást választotta kereset kiegészítésnek. Erre az időszakra már kiforrott, önálló stílusa volt a somogyi pásztorfaragások világában, melyet többen követendő példának tekintettek. Karcolt technikát alkalmazott a kobaktökök, kürtök, sőtartók, domborút a fából készült tárgyak díszítéséhez. Motívumvilága gazdag növényi ornamensekből, ember és állatábrázolásokból állt. Míg korábban főleg ajándékba készítette faragásait, addig az 1920-as évektől egyre több megrendelést fogadott el a földbirtokosoktól, előjáróktól, városi polgároktól. A hagyományos pásztorművészeti tárgyformákon kívül (kürt, sőtartó stb.) újabbak is (pl. szék, sétató) kikerültek a keze alól a mindenkor megrendelők igényei szerint. Az 1920–30-as évektől a balatoni idegenforgalom hatására a Balatoni Szövetség kezdte felkarolni az üdülő vendégek részére faragást, hímzést, szötteket készítő embereket, közülük elsősorban id. Kapoli Antalt és Kálmán Istvánt, de a karádi, buzsáki hímzőket, a sárközi szövőasszonyokat is. A művészkedő emberek már nemcsak saját közösségüknek, hanem eladás céljából, idegenek ízlését kiszolgálva is kénytelenek voltak dolgozni, hogy jövedelmüket kiegészítsék. A megrendelő kereskedőket és a vásárlókat nem kötötték a hagyományok, saját ízlésüknek megfelelően készítették el a kívánt tárgyakat. Az alkotó tevékenység ebben az időszakban lépte át a népművészet határát, létrehozva a szaktudomány által népi iparművészetnek nevezett termékek első példányait. A népi iparművészet fejlődésének lendületet adott, hogy az 1950-es évek elejétől az állam felkarolta és anyagilag támogatta a tevékenység művelőit. Ennek köszönhető, hogy Hoffer János, ifj. Kapoli Antal, Kálmán István, Tóth Mihály, Kovács József, Fehér Lajos, akik foglalkozásukat tekintve pásztorok voltak, felhagyva azzal "hivatásos" faragókká váltak.

Az 1950-es évek politikája a népművészet, háziipar romjaiból való felélesztését "haladó tartalommal való továbbélését" tűzte ki célul, megteremtve ehhez a szükséges feltételeket. 1950-ben létrehozták a Népművészeti és Háziipari Vállalatot, 1951-ben a Népművészeti Intézetet. Az egész ország területén felkutatták a faragókat, szövőket, hímzőket stb. és foglalkoztatásukra (szovjet mintára) szövetkezeteket hoztak létre. Munkájukat néprajzkutató szakemberek bevonásával folyamatosan segítették, és a Népi Iparművészeti Tanács felállításával (1953) a művészeti szempontokat is érvényesítették.

1953-ban Minisztertanácsi határozat született, a "népművészet fejlesztésében kimagasló érdemeket szerzett népművészek kitüntetésére". Augusztus 20-án adták át először 6 alkotónak a Népművészet Mestere kitüntetést, köztük ifj. Kapoli Antalnak és Kálmán Istvánnak. A vidék több pontján már 1952-53-ban megalakultak a háziipari szövetkezetek. Budapesten 1954-ben jött létre. A faragók következő nemzedéke már tudatosan adta fel korábbi foglalkozását, hogy a budapesti szövetkezet alkalmazottjaként csak faragásból élhessen (Nagy Ferenc, Bognár Károly, Bognár István, Varga László, Jancsik János, Serényi László). A sorozatgyártás mellett, mindegyik faragónak sikerült alkotói tevékenységében megőrizni sajátos stílusát, aminek szép példáit őrzik a múzeumi gyűjtemények. A szövetkezeti munkában a pásztorművészet formahagyományai háttérbe szorultak, átadva a helyet az újabbaknak: dobozoknak, cigarettakinálónak, hamuzóknak, irattartóknak.

A faragók törekedtek a megélhetést biztosító termelőmunka mellett kedvtelésből is dolgozni, amiben tudásuk legjavát adhatták. Nagy Ferenc a szobrok, Balásy Gyula a kisplasztikák, Serényi László a faliképek készítésével érte el munkássága tetőfokát.

A faragók között különleges helyet foglal el Szatyor Győző és Szentkereszti István, hiszen művészi tevékenységük részben túlmutat a népi iparművészet keretein, ugyanakkor alkotásaik egy része szervesen kapcsolódik népi kultúránk gyökereihez. Gosztonyi Zoltán is a népművészet legkorábbi rétegeiben keresi azokat a formákat, melyeket a jelen kor színterére emelve tölt meg tartalommal.

A szövés évezredes hagyományának folytatói voltak azok az asszonyok, akik 1952-től szövetkezeti keretek között szőtték a textiliákat. A céhrendszer idejében takácsmesterek dolgoztak a falusi emberek számára, majd a szervezet megszűnésével (1872) és a takácsok létszámának csökkenésével a gazdag mintakincs leegyszerűsödött formában az asszonyok kezén maradt fenn a 20. század közepéig. Baranyában, Somogyban és Tolnában is számos olyan település volt, ahol az asszonyok közül többen nemcsak a megtermelt kender és len fonallá történő feldolgozásához és annak egyszerűbb vászonra szövéséhez, hanem díszesebb darabok elkészítéséhez is értettek. A Népművészet Mestere kitüntetettjei közül (20 fő) többen gyermekként nevelődtek bele a szövés munkamenetébe, mások felnőttként sajátították el a fogásokat. A Sárközben, az Ormánságban, a Dráva mentén, a Zselicben és Belső-Somogy egyes falvaiban még a II. Világháború előtti években is szőtték az asszonyok. Decsen, az 1952-ben megalakult szövetkezet alapító tagjai közül többen már az 1930-as évektől piacra dolgoztak. Ezt a tudást vitték tovább (Bali Istvánné, Széles Józsefné, Dér Józsefné, Perity Mihályné stb.) és készítettek egyszerűbb csíkoszú textilké mellett gazdag motívumvilágot megjelenítő szedetteseket is. A saját és az időközben felgyűjtött mustrákat alkotó módon dolgozták fel a piac igényei szerint. Kezük alatt nevelődött ki a szövetkezet fiatalabb nemzedéke is, akik közül többen a népi iparművész cím birtokosai lettek, Fodorné László Mária pedig a Népművészet Mestere.

Bukovinából kitelepített és Bonyhád-Majoson otthonra lelt Lőrincz Aladárné a székelyek szöttek hagyományait életi tovább munkáin. Nemcsak a gyermekkorában megtanult mintákat szövi, hanem gyűjtőmunkájának eredményeként újjal is kiegészítette azokat. Gazdag mintagyűjteménye állandó variálásokra ad lehetőséget, megtartva a székelyekre jellemző szigorú szerkesztési módot.

Fábián Mártonné szintén Bonyhádon él, aki a bukovinai andrásfalvi szöttek legjobb ismerője. Ő is az elődök mintakincsén alapján dolgozik, melyek között olyan is fellelhető, mint például a "kégyőfej", mely a keleti népek szövés hagyományához kapcsolódik.

Baranya és Somogy megye vegyes nemzetiségű lakosságának is kifinomult, gazdag szövés mintakincse maradt fenn szinte a 20. század közepéig. Az Ormánságban, Drávaszögben és Szigetvár környékén nagy mennyiségben szőtték a sima- és bodorvásznat, melyből abroszokat, ágyravalókat, ünnepi- és gyászöltözeteket varrtak. A német falvak asszonyai nem szőtték, de a horvátok, szerbek és Baranyában is megtelepedő bukovinai székelyek, moldvai csángók ugyancsak magas szintű szövés hagyományt tudhattak magukénak. Így nem volt nehéz a Baranya Megyei Háziipari Szövetkezet megalakulása után megtalálni azokat az asszonyokat (Borbás Mihályné, Maticsányec Márkné stb.), akik elődeik mintakincsét tovább tudták éltetni más társadalmi rétegek öltözködésében és lakáskultúrájában.

Szalavári Imre a háború után jól prosperáló szövőüzemet működtetett Hosszúhetényben, amit szövetkezeti munkára cserélt fel. Szövő-tervező munkája során egyik legfontosabb feladata volt a kézi szövésű paraszt szöttek mintakincsének mechanikai gépekre való átültetése. A minták egy részénél ez kivitelezhető volt, aminek eredményeként bütorszövetnek, abrosznak, ruhaanyagának való végvásznak hagyták el a műhelyeket.

A szedettes technikával készült árut továbbra is a kéziszővők állították elő, akiknek a munkáját Kálmán Endréné fogta össze. Feladata volt az egykori minták újszerű textiliákra való átdolgozása is. Ő nem szőtt, de tervező munkája révén a szövés minden fortélyát ismerte, mert csak így tudott értelmezhető, a gyakorlatban is kivitelezhető mintákat készíteni.

A terve alapján leszőtt textilké színükben, kompozíciójukban mindig árulkodtak eredetükről, az egyes népcsoportok hagyományvilágáról.

Soós Pálné Szaporcán még napjainkban is szövi az Ormánságban egykor divatos mintákat: csillagos-rózsás, gyűrűs, cserleveses, darázslépes stb. Megrendelésre többnyire a hagyományos fehérre készíti, csak egy-egy kérésnek engedve sző színesebb változatokat.

A szövéstől eltérően a hímzés technikája nem köti annyira az alkotó kezét, csupán egyes hímzés módoknál van szükség az alapanyag szerkezetéhez igazodni (szálhúzásos, keresztiszemes). A hímzésnél a szabad felület kitöltésének lehetősége szinte kínálta a díszítés fokozását, melyre a népművészet területén számos példát találunk.

A magyar népi hímzésnek két nagy csoportját ismerjük: a szűcs- és szűrűhímzéseket, valamint a vászonhímzéseket. A szűcs- és szűrűhímzések mesteremberek tevékenységéhez kötődött, és nagyobb körzetek lakóinak ízlésvilágát tükrözték. A vászonhímzés motívumvilága inkább csak egy-egy tájegység jellemzője volt, amiről a nevet is kapta (pl. kunsági, hódmezővásárhelyi, sárközi). A vászonhímzéshez az asszonyok, lányok növényi eredetű festékekkel színezett gyapjúfonalat használtak, vagy az alapanyaggal azonosat, csak fehérített formában.

Dél-Dunántúl hímzshagyományai közül egyik leggazdagabb a sárközi. Itt a népművészet virágkorában egyszerre öt hímzésstílus is megtalálható volt. Ezek közül a fekete alapon, fehérrel hímzett főkötők gazdag mustrái maradtak fenn Kovács Józsefné Kun Sára hímzéseiben, míg dr. Németh Pálné munkái a biborvégek és jegykendők mintavilágát őrizték meg lakástextilken.

A síogárdi hímzés a legújabb parasztstílusok egyike, mely szoros rokonságot mutat a kalocsaival és a palóccal. A gyolcs anyagra felvitt dúsan hímzett ingek, pruszlikok, kötények a népviselet utolsó időszakát éltették. Ezt az igen harsány, szinte megfégezhetetlennek látszó stílust Király Annának sikerült megszelídíteni, és feldolgozásaiban visszafogottabbá tenni.

Somogyban a karádi fehérhímzéssel díszített férfiingek gyűjtője és feldolgozója Tautner Ilona volt. Vezetésével az 1930-as évektől újravarrták az asszonyok az egykor viselt férfiingek mintáit. A pillésnek, S-esnek, kerekesnek, korsónak, pacalosnak stb. nevezett minták terítőkre, leány- és asszonyoknak való blúzokra, kötényekre kerültek. A vásárlók igényét kiszolgálva a fehérhímzések mintáit gyakran színes (óarany, kék stb.) gyöngyfonallal varrták ki.

Kitanult mesterség volt a fazekasság, mely kevés kivétellel (Magyarhertelend) a férfiak kezén élte meg a népművészet virágkorát. Dél-Dunántúl megyéiben csupán egyetlen olyan stílusközpont alakult ki, mely egy zártabb közösség ízlésvilágát tükrözte. A sárközi néven ismertté vált kerámia nem a Sárközben készült, hanem Szekszárdon, Mórágyon, Bátaszéken, Baján és Siklóson. A mohácsi tálások is szállítottak kerámiát a Sárközbe, de a korsósok feketekerámiájukkal más vidékek ellátásában vettek részt. Gerencsér Sebestyén siklósi, Steig István és Tamás József szekszárdi fazekasok a sárközi stílus követői voltak. Tamás László is ennek a díszkerámiának a készítése során vált mesterré, de Kaposvárra kerülve fokozatosan elszakadt ettől. Steig István őrizve elődeinek "titkát", kisebb mennyiségben ónmázás, fajansz technológiával előállított kerámiát is készített. Tamás László ezt a kerámiastílust újította fel, jelentős szakmai segítséggel, melynek eredményeként az 1970-es évek közepére Kaposvár a poszthabán kerámiakészítés központjává vált. Tamás László tanítványként Falusi Béla is a habán technológia követője lett, munkáiiban az egykori formák és díszítmények élnek tovább. A baranyai mesterek közül Óbányán a 18. században betelepült német mesterek metszett díszű kerámiája maradt fenn Teimel István kezén. A bakócai Sáfrány Géza munkái a 19. századvégi parasztfazekasok árukészletét reprezentálják.

A fiatalabb nemzedék már elszakadt a közvetlen környezetében fellelhető stílusok követésétől. Ők már a Kárpát-medence kerámia készítésének hagyományait veszik alapul, és egyéni ízlésüknek, tudásuknak megfelelő stílusok követőjévé, feldolgozóivá válnak.

Kozák Éva munkáiban is más-más tájak és vidékek kerámiakészítésének formái és díszítési módjai figyelhetők meg. Az 1950-es évek után nemcsak a szövöknél, hanem a fazekasoknál is a szövetkezetek nevelték ki az utánpótlást. Az egykori fazekas mesterek "kerámiakészítőknek" adták át tudásukat. A 20. századi változásokat, a népművészet és a népi iparművészet közti különbséget a mesterség neve is jelezte.

Kitanult mesterség volt a kékfestés is, melynek egyik késői képviselője Sárdi János Nagynyáradon. Műhelyében a mai napig hagyományos technológiával állítja elő a mintázott vásznakat. Számos 19. századból származó nyomóducot még mai is használ, mert a korábbi minták némelyike újból "divatba jött". Az idő múlásával azonban újabb mintaigények is jelentkeztek, amit a mester a kívánságnak megfelelően készít el fa alapba vert réz lapocskák és szögek segítségével.

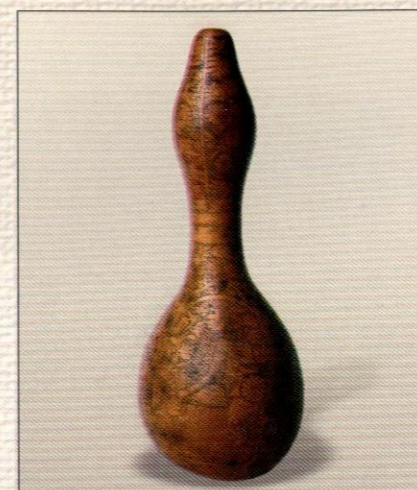
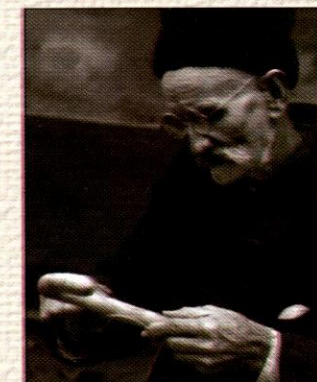
A Népművészet Mesterei kivétel nélkül számos pályázaton, kiállításon rész vettek, ahol különböző díjakkal és elismerésekkel jutalmazták munkájukat. Ezek felsorolására és az életrajzok bővebb kibontására a kiállítást kísérő katalógus szűk terjedelme miatt nem volt lehetőségünk. Az elhunyt mesterek múzeumban, magántulajdonban fellelhető tárgyainak fényképfelvételei, az élőkről készített portrék, műhelyfelvételek, tárgyfelvételek a kiállításban elhelyezett két számítógép adatházisában teszik teljesebbé azt a több mint 100 évet, melyet az 55 alkotó életpályája felölel.

A kiállítás és a katalógus is születési dátumuk szerint veszi sorra a mestereket, hogy minél jobban érzékelni lehessen azt a változást, mely a népművészet utolsó időszakától napjaink népi iparművészetéig vezetett. E korszak komplex, tudományos igényű feldolgozása a Dél-Dunántúlon még nem történt meg. Kiállításunkkal és katalógusunkkal szeretnénk ehhez hozzájárulni.

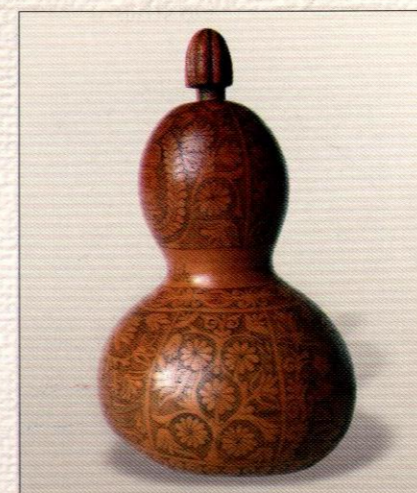
Id. KAPOLI ANTAL faragó

[Gyalán (Somogy megye), 1867 – Somogyhárságy (Somogy megye), 1957]

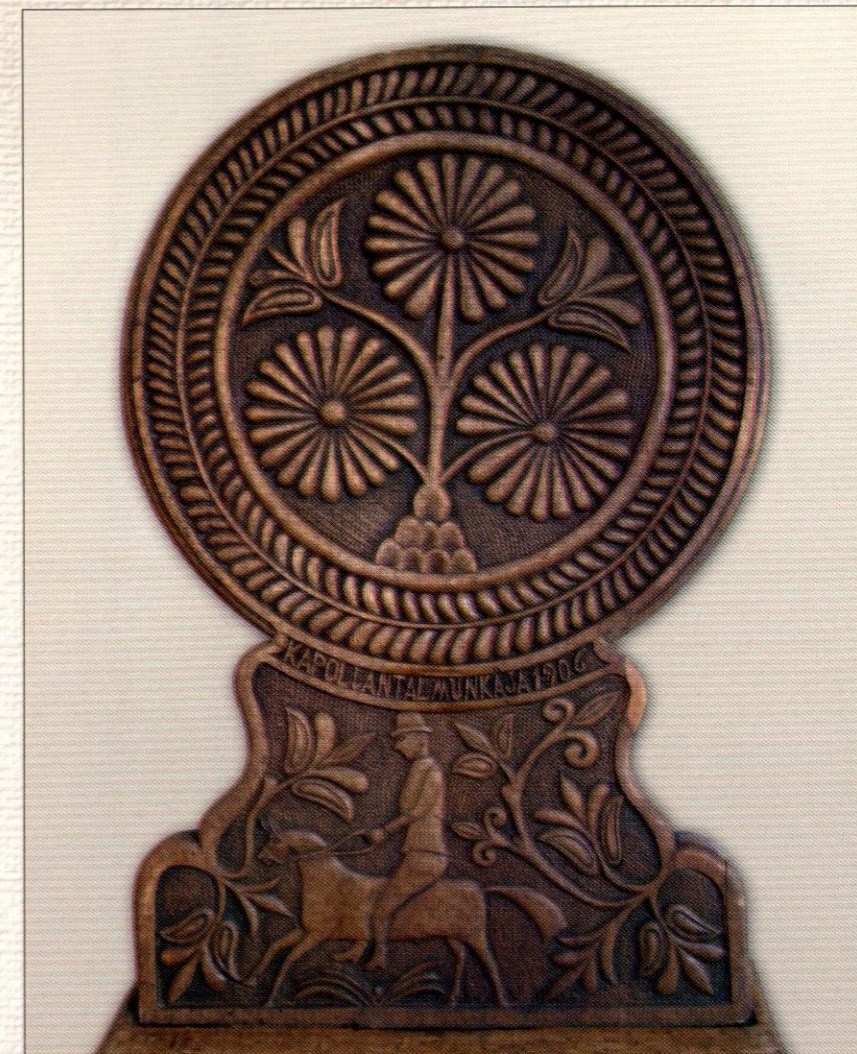
Apja mellett tizenkét évesen kezdte a pásztorkodást. Felmenő ági rokonai mind juhászok voltak. Kisbajtárként látott egy-két pásztort faragni, aztán ő is kipróbálta. Kezdetben főleg növényi díszítményű tárgyakat készített, majd embert és állatokat is ábrázolt. A regionális stíluson belül az 1880-as évek végére kialakult egyéni stílusa, melynek egyik jellemzője, hogy a növényi ornamentika keret, összekötő, illetve térkitöltő szerepet kapott. Fő motívumai: a pásztor, vadász, betyár és egyes történelmi személyiségek, melyek karcolással és enyhe plasztikájú domború faragással kerültek a felületre. 1954-ben megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést, 1956-ban a népművészek közül elsőként Kossuth-díjban részesült.

2.

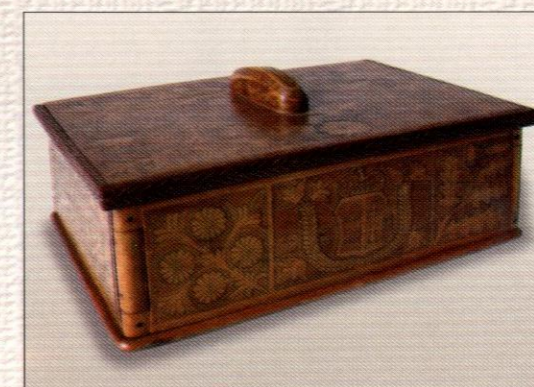
3.

1.

4.

5.

6.

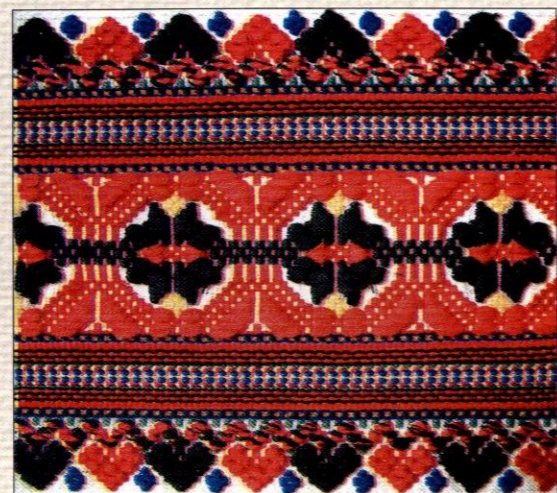

DÉR JÓZSEFNÉ (STIGLER TERÉZ) szövő, tojásfestő
[Báta (Tolna megye), 1893 - 1974]

Bátai katolikus parasztesalád gyermekeként, hagyományokon alapuló életrend szerint nevelkedett. Felnőttként is ragaszkodott ehhez, melyet viselkedésében, szokásaiban, népművészeti tevékenységében is kifejezésre juttatott. Szötteseit az elődök motívum és színvilágának megfelelően (piros és fekete szín mellett, kevés kék és sárga színt is használt) tervezte és kivitelezte. A Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezet alapító tagjaként megszervezte a bátaiak szövőrészlegét. Idősebb korában, az addigra már feledésbe merült himes tojás készítményt is felelevenítette. 1952-ben lett népi iparművész, 1958-ban a Népművészet Mestere.

18.

19.

20.

22.

21.

JAKAB SÁNDORNÉ szövő
[Csányoszró (Baranya megye), 1893 - 1971]

Édesanyja tanította meg szőni és megismertette vele az Ormánságban igen kedvelt, szedetttes technikával készült szegfűs-csillagos-koszorús minták készítésének a fortélyát is. Csányoszróban 1935-1942 között működő szövőműhelyben dolgozott, majd 1952-ben alapító tagja volt a Baranyai Háziipari Szövetkezetnek. Köztisztviselőként nyugdíjazásáig irányította a csányoszrói szövőrészlegét. 1954-ben lett népi iparművész, 1960-ban megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

24.

25.

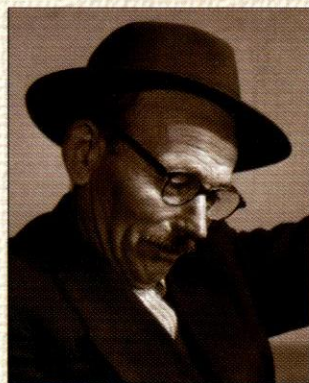
23.

26.

27.

KÁLMÁN ISTVÁN faragó

[Petőhenye (Zala megye), 1895 – Balatonfenyves (Somogy megye), 1979]

Juhász volt, a Nagyberekben tevékenykedett, több évtizedig Kopárpusztán élt. Tizenkét évesen anyai nagypája faragványait látva kapott kedvet a faragáshoz. Minden technikát alkalmazott, de a spanyolozásnak volt a nagymestere. Mondanivalóját tömör egyszerűséggel, a leglényegesebb jegyek alkalmazásával fejezte ki, nem bocsátkozott részletekbe. Virágdíszítmények mellett állat- és emberalakokat, sőt történelmi jeleneteket is ábrázolt. Az apróbb tárgyak mellett bútorokat is készített. Több fiatait tanított meg faragni és gyermekei is követték példáját. Az elsők között 1953-ban lett a Népművészet Mestere.

28.

29.

30.

33.

31.

32.

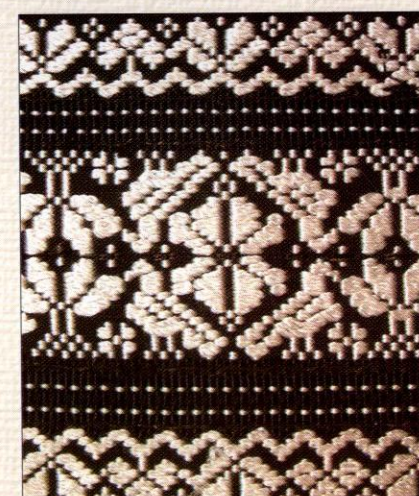
PERITY MIHÁLYNÉ (KUKUCSKA MÁRIA) szövő

[Decs (Tolna megye), 1896 – 1986]

A sárközi szövés kiváló mestereként tartjuk számon. Textiljeivel az 1920-as évek végétől rendszeresen részt vett a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara által szervezett nemzetközi vásárokon. Az elsők között váltott 1933-ban háziiparos igazolványt, majd a háború után a Decsi Földművelésügyi Szövetkezet háziipari részlegének irányítója lett. Alapító tagja volt a Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezetnek, ahova nyugdíjazása után is visszajárt. Szöttesei a sárközi ember ízlésvilágát, motívum és színvilágát tükrözik. 1954-ben lett népi iparművész, 1960-ban a Népművészet Mestere.

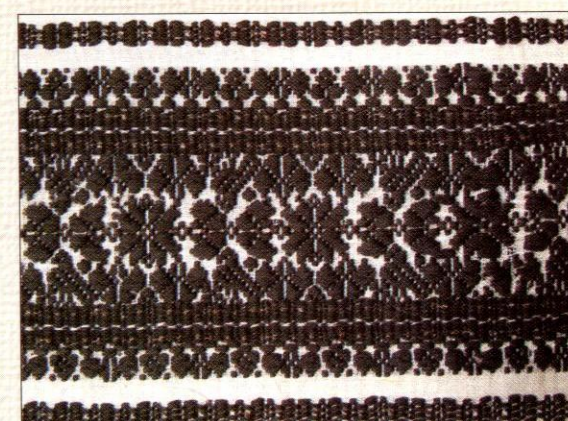
35.

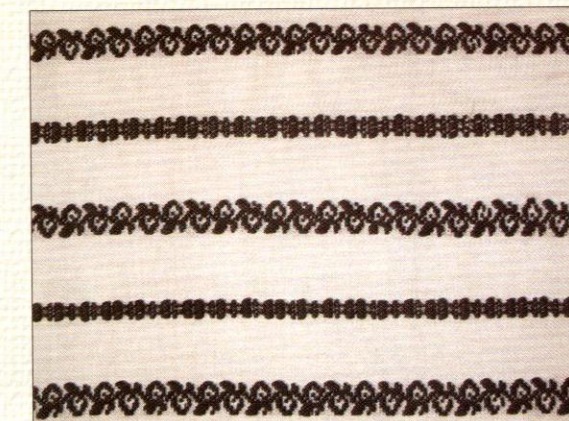
36.

34.

37.

38.

TÓTH JÁNOSNÉ (KOVÁCS SÁRA) babakészítő

[Ócsény (Tolna megye), 1903 - Decs (Tolna megye), 1980]

Ócsényi parasztcsaládból származott, beleszületett a hagyományokon alapuló életrendbe. A kenderfeldolgozást gyermekként sajátította el, majd az 1930-as években Pilisy Elemérrel közösen felújították a Sárközben egykoron viselt női fejviseleteket. Ő készítette el a néptáncsoportoknak is ezeket a viseleti darabokat. 1975-ben a háromlábú sárközi babák (bubák) készítéséért megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

49.

50.

51.

53.

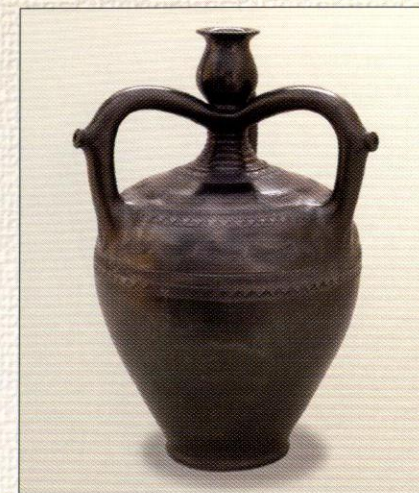
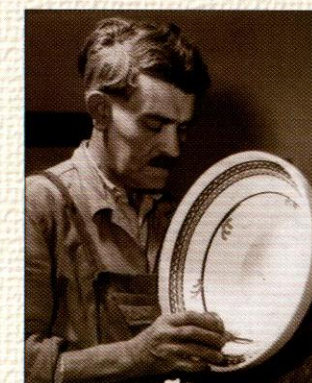

52.

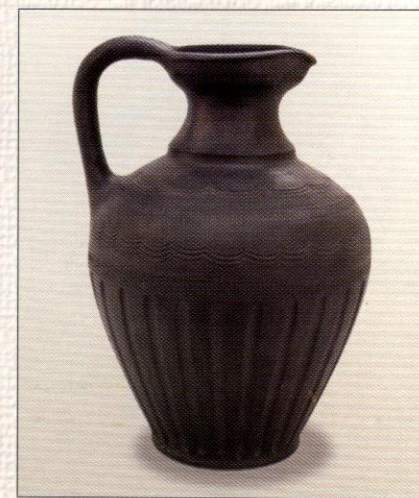
HORVÁTH JÁNOS fazekas

[Mohács (Baranya megye), 1905 - 1975]

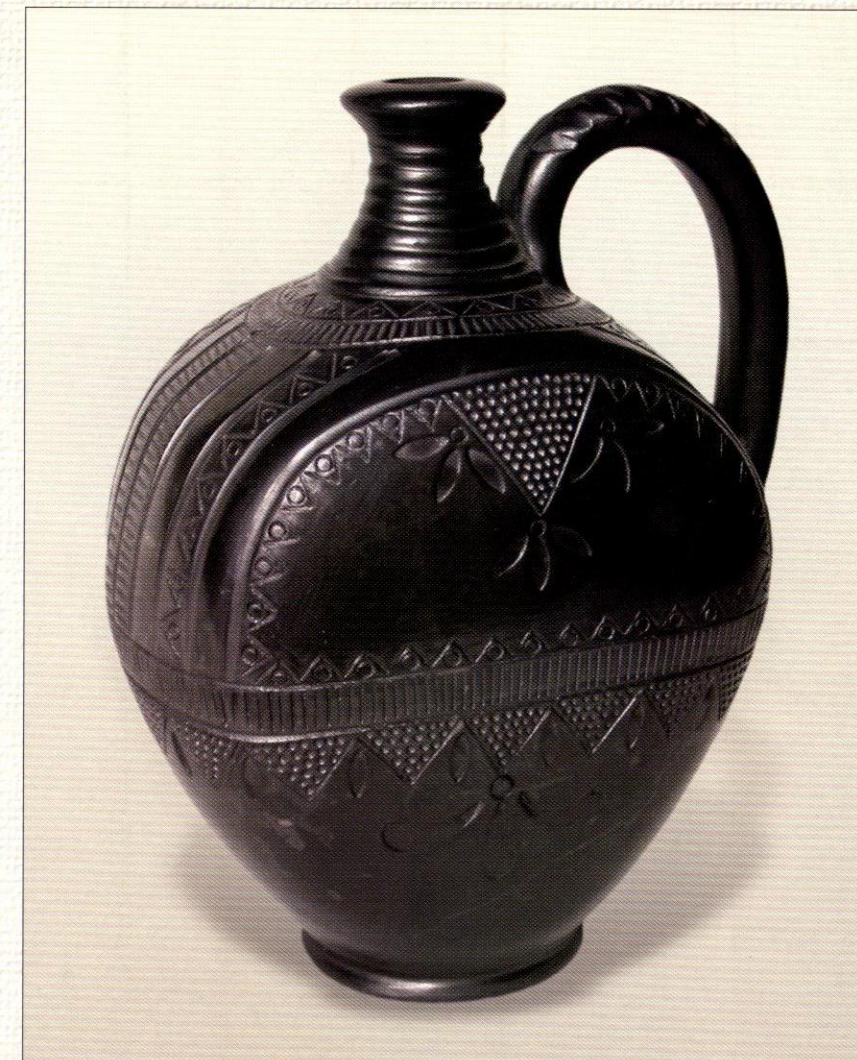
A mohácsi fazekasok közül mindig kitűnt szépformájú edényeivel. Korsóinak, kantáinak finom vonalvezetését a felrakott fülek még hangsúlyosabbá tették. A hagyományos edényformákból merített, az újabb igényeket kielégítő használati és díszkeramiák készítéséhez. Nagyméretű tálaít áttört technikával díszítette, ahol a virág- és a cseppformájú motívumok teljes összhangban jelentek meg. 1954-ben ismerték el népi iparművésznek, 1961-ben lett a Népművészet Mestere.

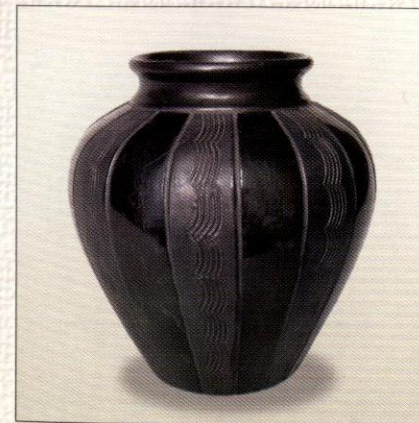
55.

56.

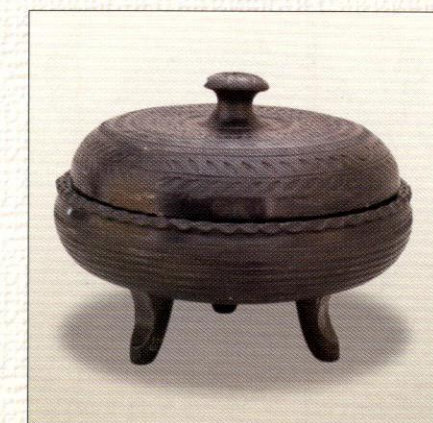
54.

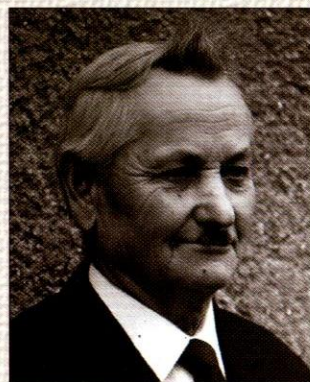
57.

58.

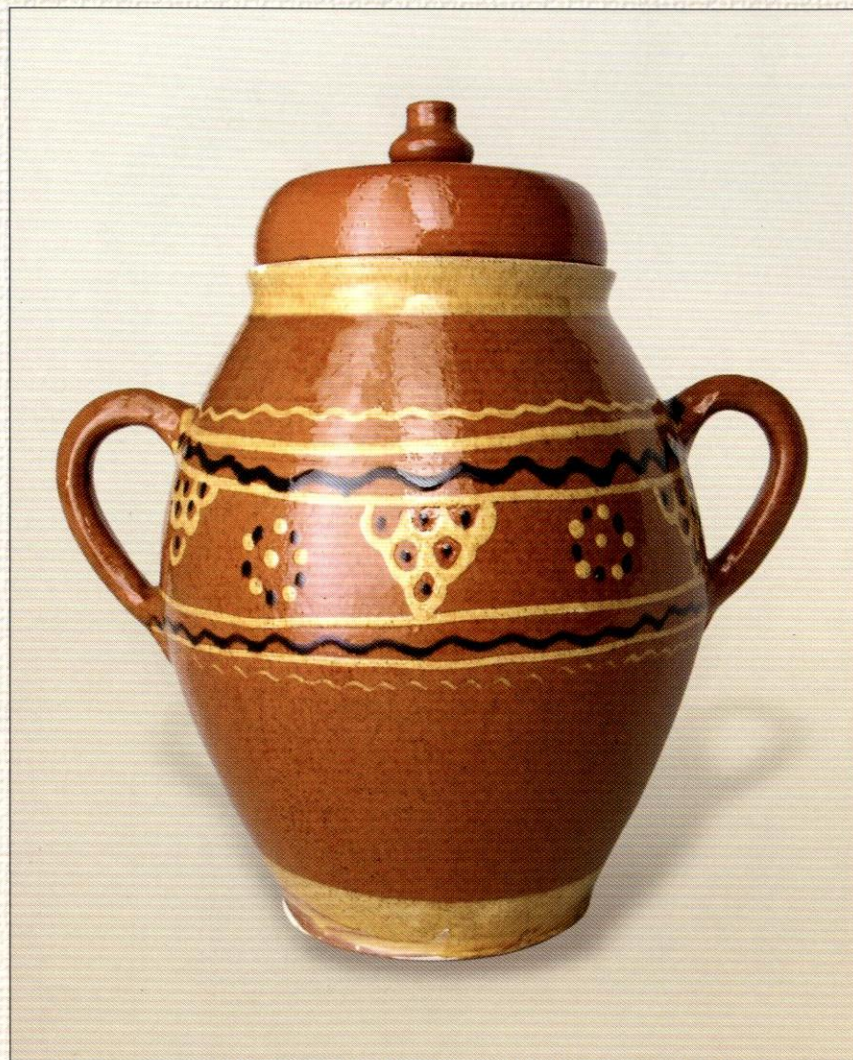
59.

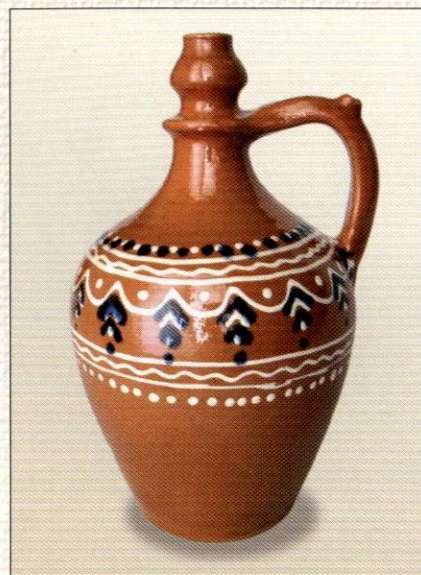
SÁFRÁNY GÉZA fazekas

[Bakóca (Baranya megye), 1905 - 1995]

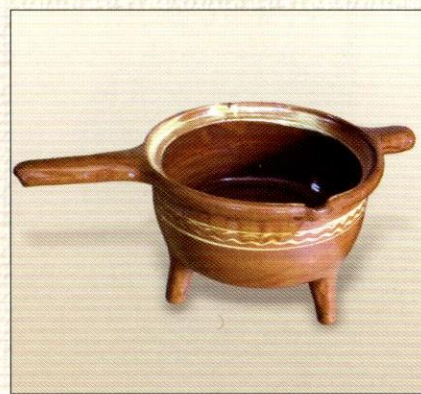
Édesapja is fazekas volt, tőle sajátította el a mesterség fogásait. Iparengedélyt 1933-ban váltott, de csak 1937-ben kezdett el önálló műhelyben dolgozni. Az edényekhez szükséges agyagot a falu határában bányászta, a fehér földfestéket Váraljáról, a vöröset Vásárosdombórról szerezte be. Sütő-főző edényeit kevés díszítéssel látta el. A tárolásra vagy ünnepre szánt darabokat írókával vagy vésett technikával díszítette. Edényei forma-, szín- és motívumvilága a térség 19. századi fazekas hagyományait követték. E hagyományok felelevenítéséért 1978-ban megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

60.

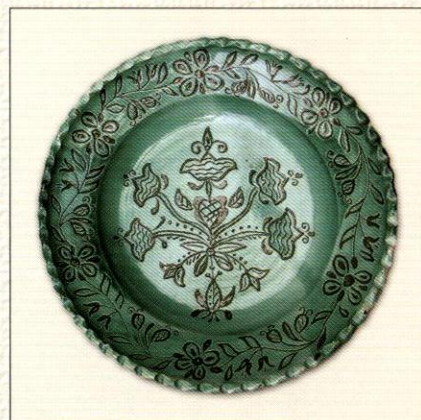
61.

62.

65.

64.

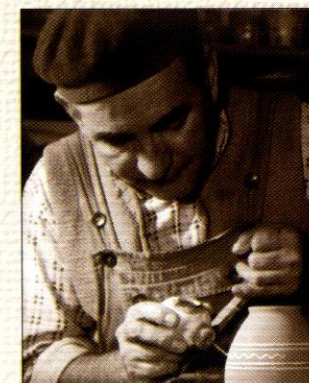

63.

STEIG ISTVÁN fazekas

[Szekszárd (Tolna megye), 1908 - 1982]

A család hában (újkeresztény) őseitől származtatta magát. A mesterséget nagypapa műhelyében sajátította el, majd 1924-27 között Budapesten a Felső Ipariskola kerámia szakára – mint műhelylátogató – járt. Munkásságára a sárközi parasztstílus és a habánok ónmázis technológiájával készült edényfélések jellemzők. Jelentős eredményeket ért el még a mórági kerámia felelevenítésében is. 1954-ben lett népi iparművész, 1960-ban megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

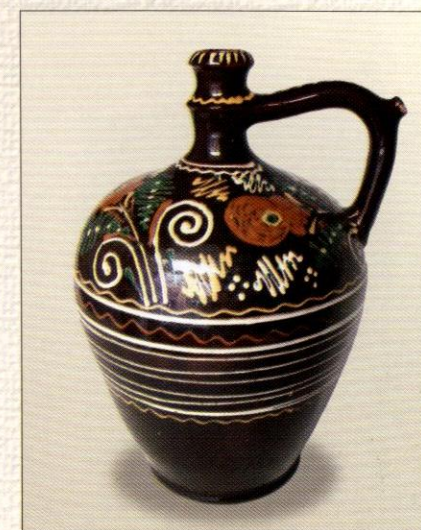
67.

68.

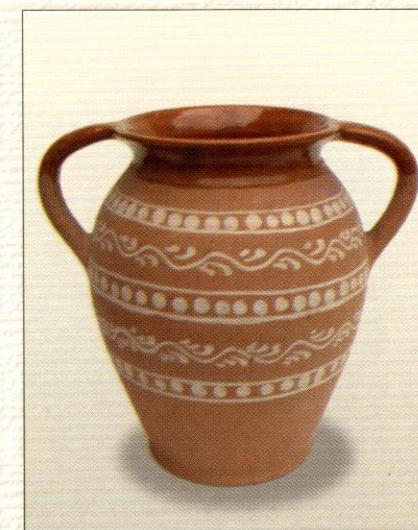
66.

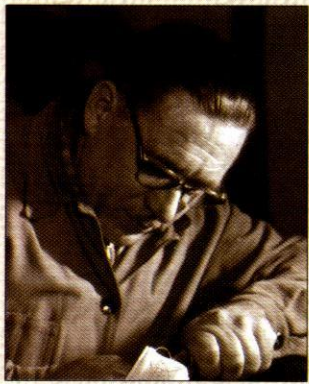
69.

70.

71.

BOGNÁR KÁROLY faragó

[Sérsekszőlős (Somogy megye), 1910 - Zamárdi (Somogy megye), 1971]

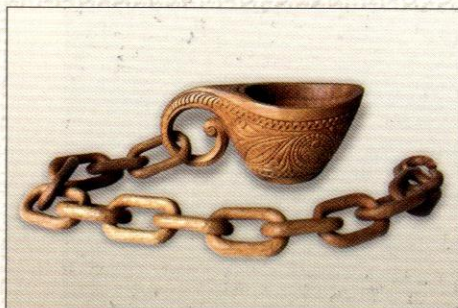
Asztalosnak tanult, de figyelme korán a faragás felé fordult. Már az 1930-as években a hivatásos faragók közé tartozott. Tárgyain az aprólékosan kidolgozott növényi ornamentikák a somogyi fehérhímzések alapján születtek. A felületet behálózó díszítmények többnyire kéttengelyes elrendezésűek voltak. Az egyes részek elválasztásához enyhé bemetszésű árkolást használt. Nagy mestere volt a különleges zárszerkezeteknek, ezeket szívesen alkalmazta dobozain. 1954-ben megkapta a népi iparművész címet, 1961-ben a Népművészet Mestere kitüntetését.

81.

82.

83.

84.

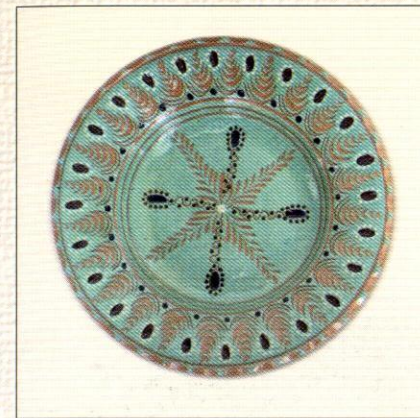
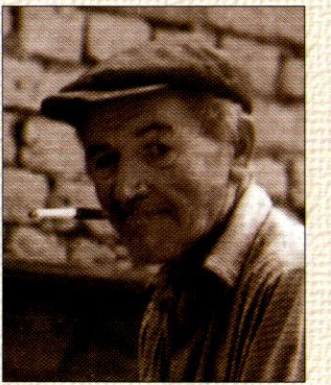

85.

TEIMEL ISTVÁN fazekas

[Óbánya (Baranya megye), 1910 - 1982]

Ősei a 18. századi betelepítéssel érkeztek Baranyába, magukkal hozva a mestersegbeli tudásukat. Az elődöktől örökölt mintakincset saját elgondolása szerint fejlesztette tovább. Írókával díszített fazekak, vajköpülők, ecetesorsók, kuglófsütők, cseréplábasok kerültek ki a keze alól. Tányérjain a kimetszett minták gazdag variációi jelentek meg. 1966-ban lett népi iparművész, 1973-ban a Népművészet Mestere.

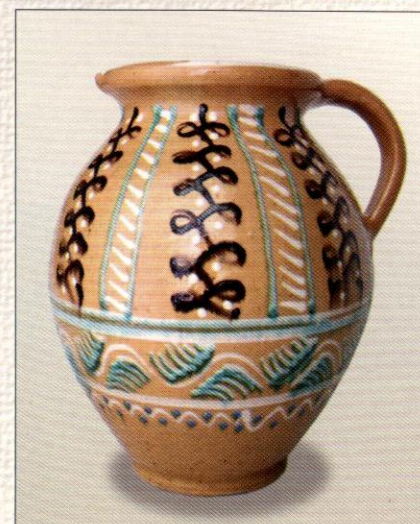
87.

88.

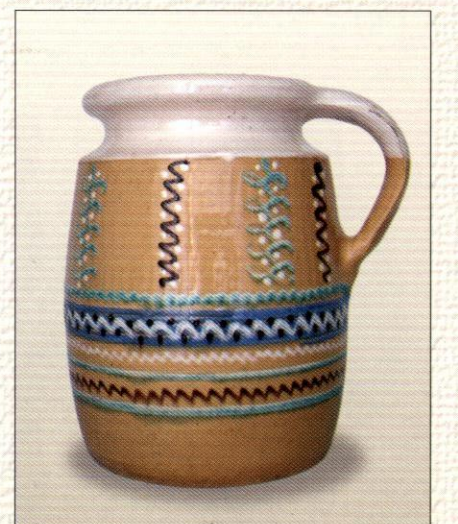
86.

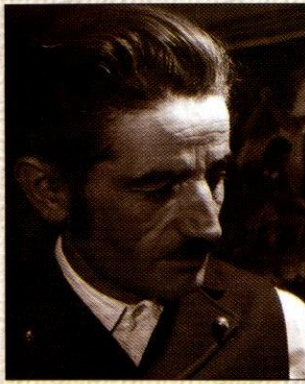
89.

90.

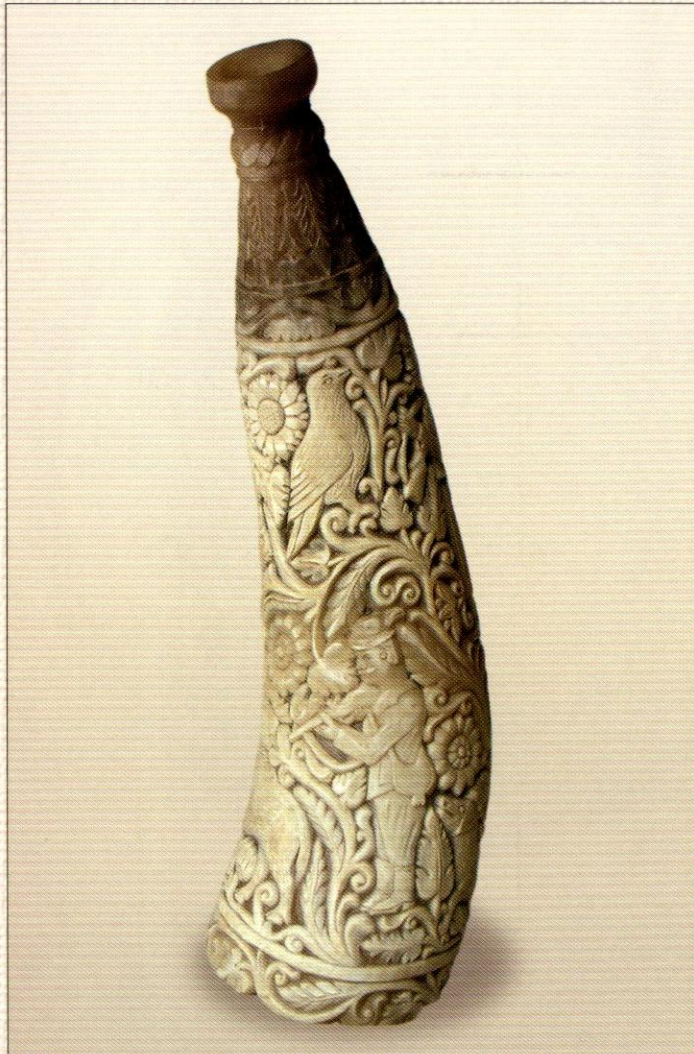
91.

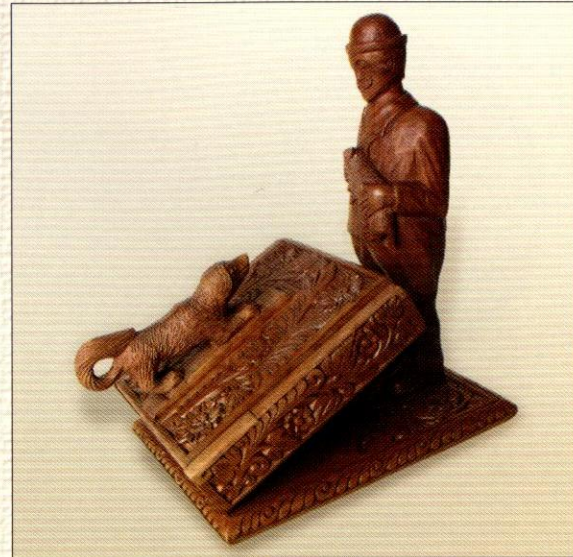
TÓTH MIHÁLY faragó

[Liszó (Somogy megye), 1911 – Segesd-Lászlómajor (Somogy megye), 1986]

Apja számadó juhászként tartotta el családját és a faragáshoz is értett. Tóth Mihály az iskolát kijárva elszegődött melléje bojtárnak és közben a faragást is kitanulta. Fő témája a pásztor- és betyárélet volt, melyből apróbb jeleneteket vitt kürtre, botra karcolt technikával és domború faragással. Az elsők között volt, aki a szocialista társadalom szimbólumait is motívumként használta fel, de a megváltozott falusi élet (szántás traktorral) ábrázolását is fontosnak tartotta. Nemcsak díszítőművészen, hanem formában is kereste az új utakat. 1954-ben népi iparművész, 1958-ban a Népművészet Mestere lett.

92.

93.

94.

97.

96.

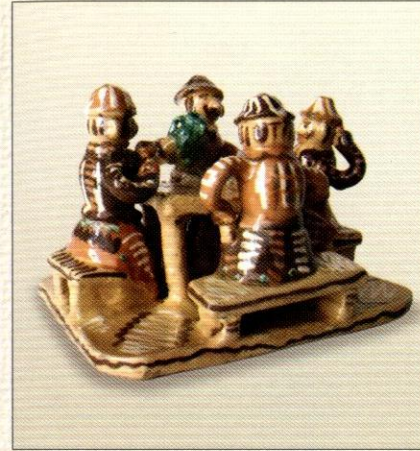
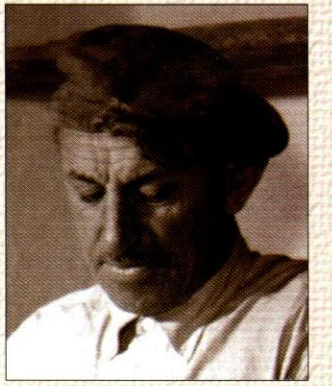

95.

TAMÁS JÓZSEF fazekas

[Szekszárd (Tolna megye), 1911 – 1966]

Ősei is fazekasok voltak, így apja mellett tanulta ki a mesterséget. Sárközi stílusban dolgozott, sorozatban gyártotta a bokályokat, tálakat, korsókat. Megtartva a szekszárdi edények forma- és színvilágát, emberábrázolással szélesítette palettáját. Korongolt figuráival népi életképeket jelenített meg. Mulatságos alakjainak egy része butellaként vagy gyertyatartóként is funkcionált, de nagyobb részük önmagukért valók voltak. Megformálásukban nem törekedett az arányok betartására, hiszen zömökek voltak, mint általában a pásztorfaragók emberalakjai. Munkásságát 1954-ben népi iparművész címmel ismerték el, a Népművészet Mestere kitüntetést 1958-ban vette át.

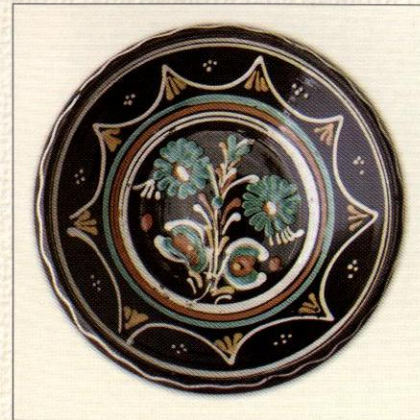
99.

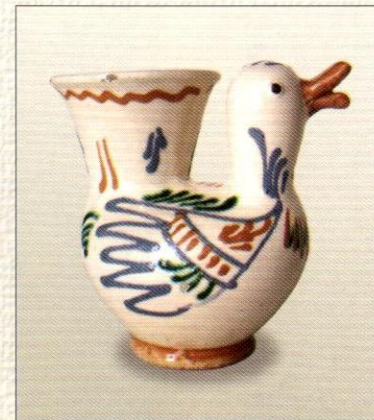
100.

98.

101.

102.

103.

MATICSÁNYECZ MÁRKNÉ (MOTOVICS MÁRIA) szövő

[Alsószentmárton (Baranya megye), 1912 – Siklós (Baranya megye), 1992]

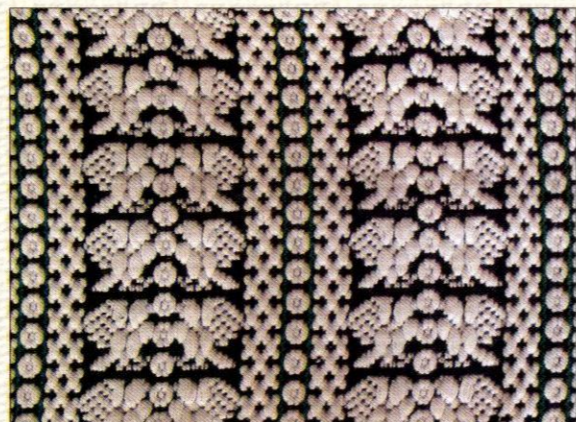
A családok ruházkodásához, a lakások díszítéséhez szükséges textileket a sokácok (horvát etnikai csoport) még a 20. század első évtizedeiben is maguk állították elő. Ezt a munkát folytatták az alsószentmártoni és a kásádi asszonyok, amikor 1953-ban megalakították a Baranya megyei Háziipari Szövetkezet szövő részlegét. Művészeti vezetőjük Maticsányecz Márkné lett, aki kitűnő érzékkel, magas technikai tudással szőtte a régi sokác szoknyák, ingek, kötények és imaszőnyegek mintája alapján textiljeit. A főleg gyapjúból készült darabok nemzetiségének színvilágát őrizték meg. Tevékenységét 1954-ben népi iparművész, 1955-ben Népművészet Mestere kitüntetéssel ismerték el.

104.

105.

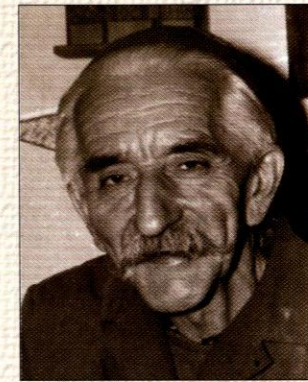

106.

BALÁSY GYULA faragó

[Olthévíz (Románia), 1912 – Dombóvár (Tolna megye), 1978]

Erdélyben született, szülei tanítók voltak. Katonai akadémiát végzett Budapesten. A kopjafa faragást szülőföldjén ismerte meg, előbb kedvtelésből faragott, majd 1953-tól megélhetési forrásává vált, az őrnagyi rangjától megfosztott pilótának. A kitelepítettek sorsában osztozva került a családjával Dombóvárra. Sakk készleteket, használati és dísz tárgyakat készített, melyek kivitelezésében mindvégig megőrizte a kopjafafaragás stílusát. Művészi vénával formálta plasztikáit, melyek témáit a hétköznapiakból merítette. Dombóváron "faragó iskolát" hozott létre, tanítványai elismert alkotók lettek. Munkásságát 1960-ban népi iparművész, 1964-ben Népművészet Mestere kitüntetéssel ismerték el.

108.

109.

107.

110.

111.

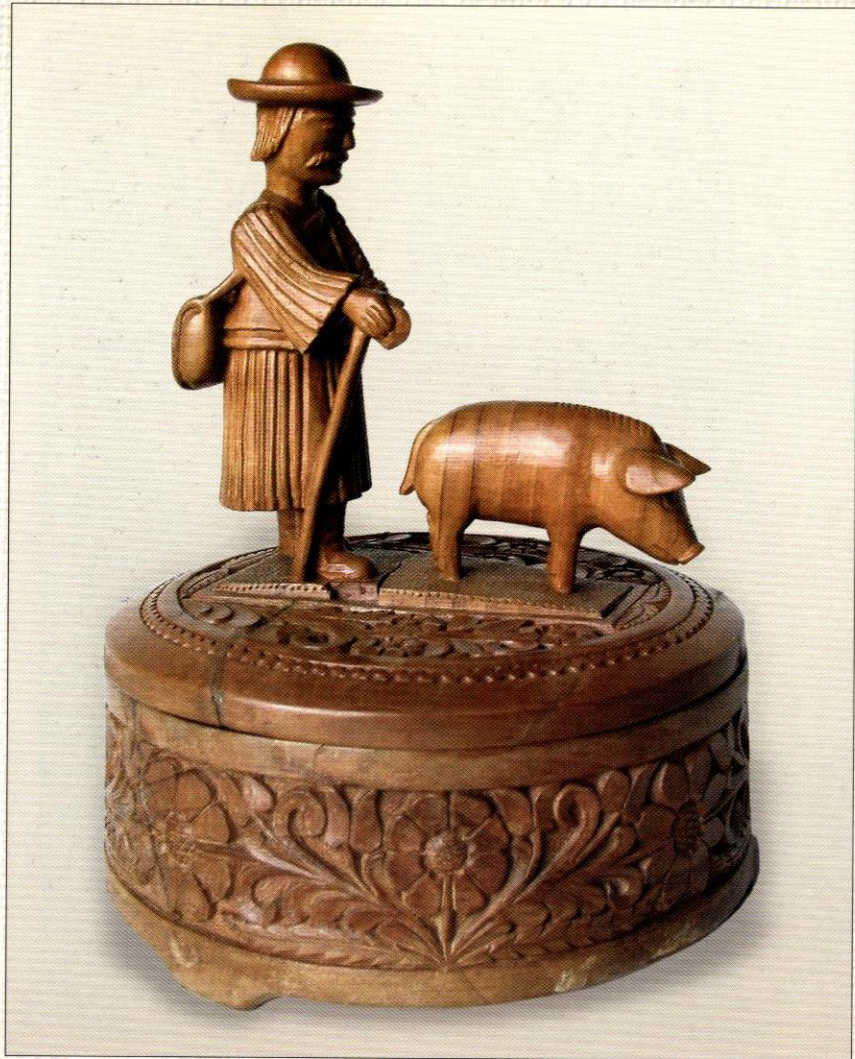

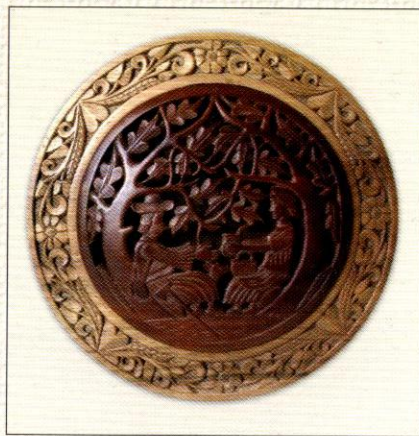
KOVÁCS JÓZSEF faragó

[Kopárpuszta-Osztópán (Somogy megye), 1917 – Mernyeszentmiklós (Somogy megye), 1993]

Apja juhász volt, aki mellé a hat elemi elvégzése után elszegődött bojtárnak. Már ebben az időszakban elkezdett faragni, mesterének Tóth Mihályt tekintette. Csontot, szarut egyaránt diszített, de magas szintű stilizáló képessége, egyéni szemlélete, fából készült tárgyain teljesedett ki. A dobozainak fedelét plasztikákkal tette hangsúlyossá, melyek témáit a pásztoréletből merítette. Jól felépített kompozícióban a növényi ornamentika keretként szolgált központi figuráinak megjelenítéséhez. Művésztét letisztult formák, egyéni hangvétel jellemezte. Népi iparművész 1954-ben lett, a Népművészet Mestere kitüntetést 1970-ben kapta meg.

122.

123.

124.

127.

126.

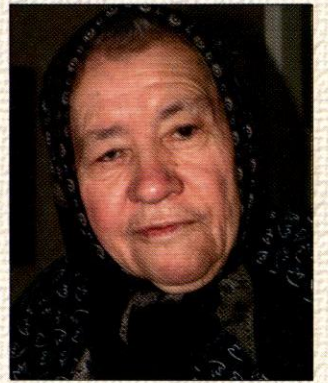
125.

BALI ISTVÁNNÉ (PUSZTAI ÉVA) szövő

[Decs (Tolna megye), 1918]

7144 Decs, Garay u. 3.

Sárközi parasztcsalád gyermekeként már kislánykorában megismerkedett a kenderfeldolgozással. Szóni édesanyjától tanult, akit mesterének tekint. Az egyszerűbb diszű szőttesek mellett a szedettek technikai fortélyát is elsajátította, mivel ezeket már az 1930-as évek elején édesanyja eladásra készítette. Alapító tagja volt a Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezetnek, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. A sárközi szövőshagyományokat követő tömör megfogalmazású textiljein gyakori a páros galamb, a kőlabas, a csillagos és a tölgyfaleveles motívum. A népi iparművész címet 1954-ben kapta meg. Népművészet Mestere 1955-ben lett.

129.

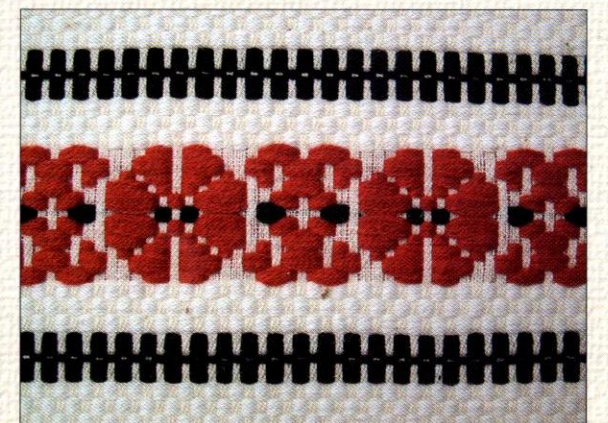
130.

128.

131.

132.

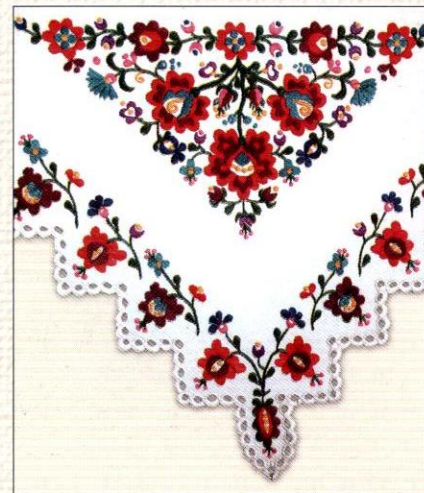
KIRÁLY ANNA hímző

[Baja (Bács-Kiskun-Szolnok megye), 1918]

A polgári iskola befejezése után megtanult varrni és hímezni. 1944-ben tanítónő nővérel Sióagárdra költözött, ahol megragadta őket a falu gazdag és még elevenen élő népviselete, szövése és hímzése. Hozzáfoglaltak a hímzések mintakincsének felgyűjtéséhez, amit kiegészítettek a múzeumokban fellelhetőkkel és a szakirodalomban előfordulókkal. Király Anna e gyűjtemény gazdag variációit varrta újra textiljein. Munkáin tovább élt a sióagárdiak fehér gyolcsból készült pruszlikjainak, női és férfiingjeinek színes fonallal hímzett mintakincse. A színek között hangsúlyos szerepet kapott a permetkék és a vörös, de kedvelte a lilástónusú árnyalatokat is. Gyűjtő és feldolgozó munkájáért 1977-ben megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

133.

134.

135.

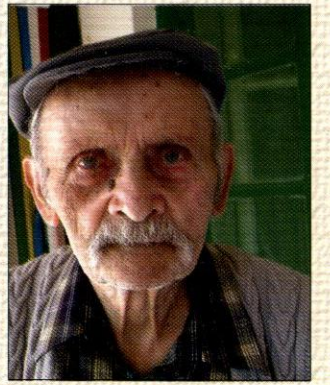
136.

FEHÉR LAJOS faragó

[Erdősokonya (Somogy megye), 1919]

7454 Somodor, Kossuth Lajos u. 191.

Szülei mezőgazdasági cselédek voltak, ő juhászbojtárként kezdett el 1934-ben faragni. Tanítómesterének a természetet vallja. Először óraláncokat készített marhalábszárcontból, majd fával is próbálkozott. A mai napig a csont és a szaru megmunkálása áll hozzá a közel, amit annak is tulajdonít, hogy 1958-tól már lábbal hajtható fogászati fűrőt alkalmazott dísz tárgyai készítéséhez. Marhaszarvból készült ivóedényein, csont cigarettatartóin és kinalóin reliefszerűen a pásztorelet egy-egy pillanatát örökítette meg. Munkái közül kiemelkednek az áttört technikával készültek. 1955-ben népi iparművész, 1960-ban Népművészet Mestere lett.

138.

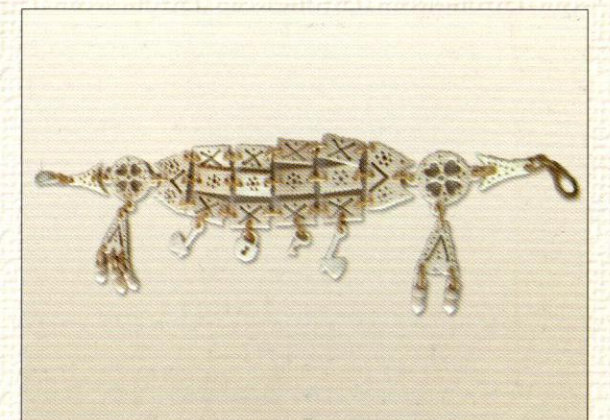
139.

137.

140.

141.

FEHÉR LÁSZLÓNÉ (GREGORITY KATALIN) szövő

[Decs (Tolna megye), 1919 - 1996]

1952-től a decsi szövetkezet dolgozója volt. Nagy érdeklődéssel kutatta a sárközi szőttesek régi, már feledésbe merült mintáit. Kiváló művelője volt a szedettes szőtteseknek, de az 1970-es évektől az egyszerűbb, elsősorban a derékaljknál használt csikozott mintakincs felé fordult. Lakástextiljeit ezek felhasználásával tervezte és kivitelezte. A népi iparművész címet 1955-ben kapta meg. Népművészet Mestere 1963-ban lett.

142.

143.

144.

146.

145.

NAGY FERENC faragó

[Tab (Somogy megye), 1920 - 1998]

Szülei cselédek voltak, ő is napszámba járt dolgozni a hat elemi elvégzése után. Iskolás korában rajzolt, agyagba mintázott és faragott. A háború után megismerve a neves somogyragók munkáit, a két Kapolit, Papp Vendelt és a Bognár testvéreket egyre jobban kiteljesedett alkotói tevékenysége. 1955-ben VIT nagydíjas lett Varsóban. Művészetét a domború faragás, a csontolkalmazott áttört technika jellemezte. A dobozain, kínálóin megjelenített ember figurák az 1970-es éktől önálló szobrokban, szobor csoportokban teljesedtek ki. Témái: a falusi emberek hétköznapi ünnepei, a magyar nép monda- és hitvilága. 1954-ben lett népi iparművész, 1956-ban a Népművészet Mestere.

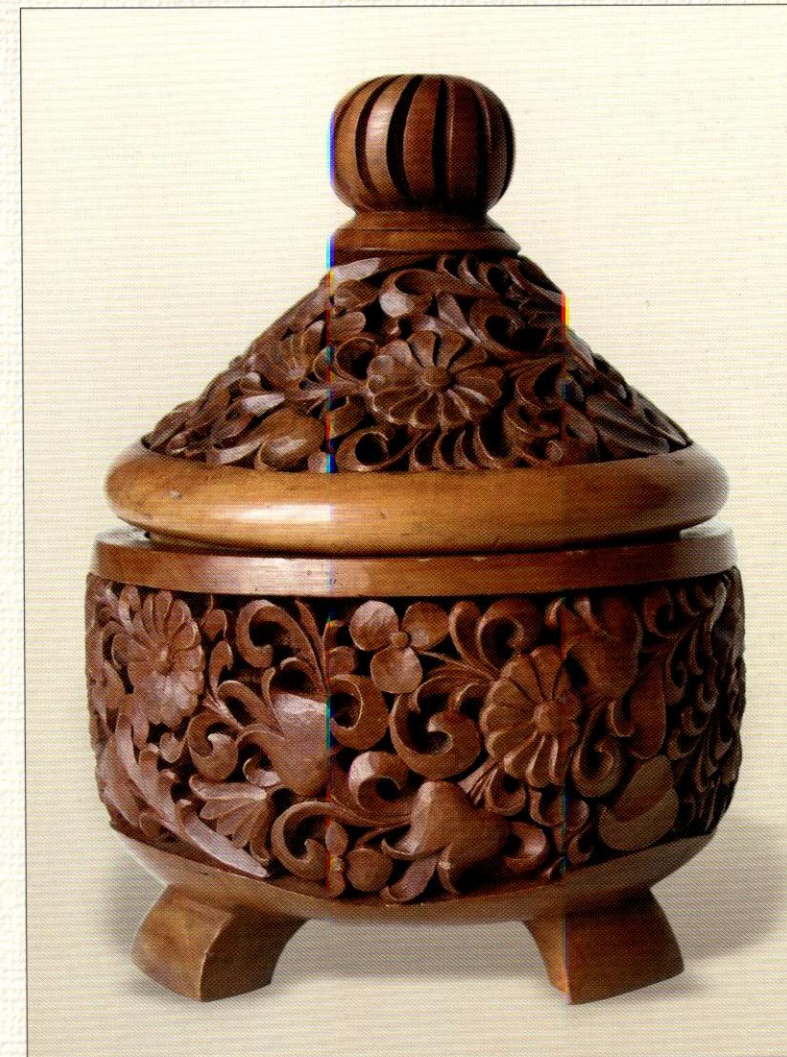
148.

149.

150.

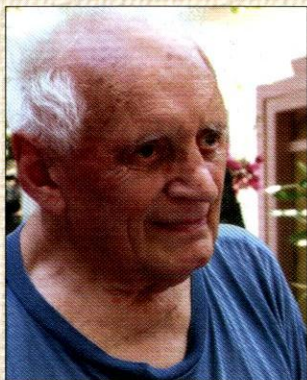
147.

151.

152.

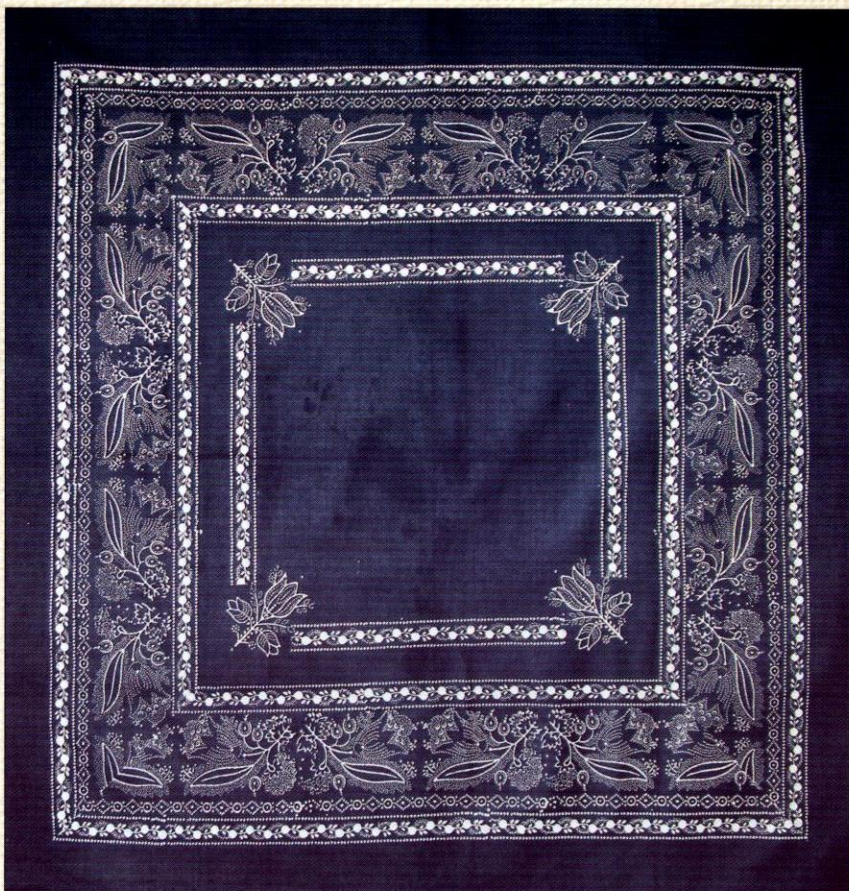

SÁRDI JÁNOS kékfestő mester

[Mohács (Barany megye), 1920]

7784 Nagynyárád, Dózsa u. 5.

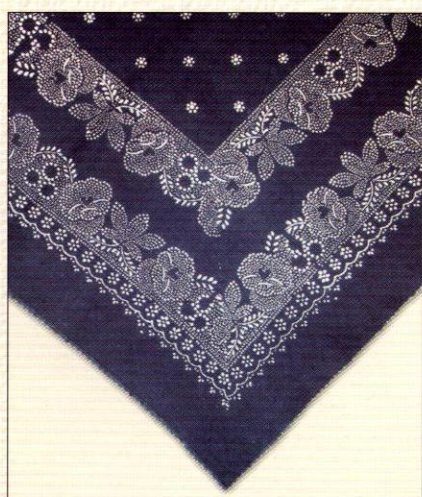
Mohácson született, de gyermekkorát már Nagynyárádon töltötte. A kékfestő mesterséget Bolyban tanulta ki 1933–36 között. Ezután Újpesten a kelme- és fonalfestés mellett a vegytisztítás ismereteit is elsajátította. 1946-ban mestervizsgát tett, majd 1947-ben műhelyt nyitott Nagynyárádon. Azóta kisiparosként dolgozik falujában. Mintakincsét az idős, vagy meghalt mesterek nyomóducaival gyarapította, de maga is készít a piac igényeinek megfelelő mintákat. Munkásságának elismeréseként 1981-ben megkapta a népi iparművész címet, 1988-ban a Népművészet Mestere lett.

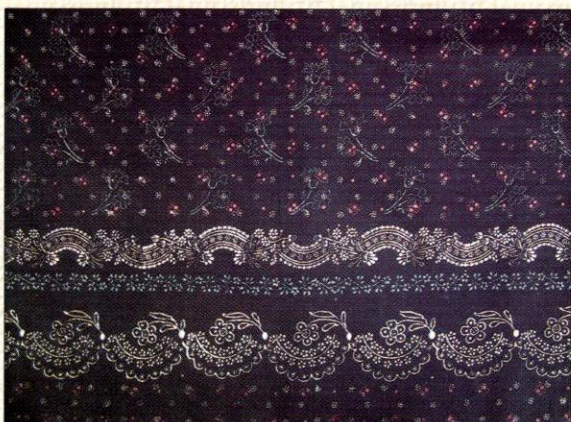
153.

154.

155.

157.

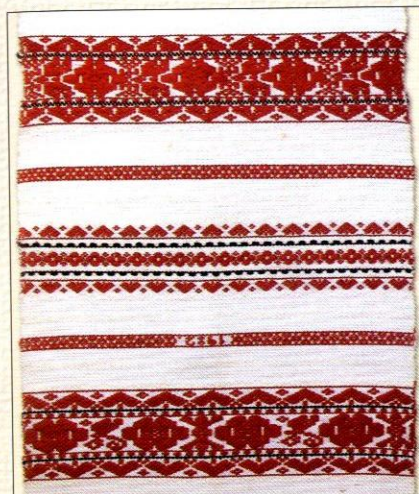
156.

JÓZSA BÁLINTNÉ (TAMÁS JULIANNA) szövő, viseletkészítő

[Bogyiszló (Tolna megye), 1920]

7132 Bogyiszló, Madách u. 8.

Földműves szülők gyermekeként hamar megtanult varrni és szőni. Előbb csak kézzel, majd nyolc éves korában már géppel varrt a babáknak ruhát. Tíz éves korától a szövőszékbe is beülhetett, és édesanyjától megtanulta az egyszerűbb, majd a bonyolultabb minták szövését. A szövés mellett a varrással tovább foglalkozott, előbb csak magának, majd később az ismerősöknek is készített ruhákat. A bogyiszlói viselet specialistája lett, így a táncsoportnak is ő varrt teljes öltözetet. Rozmaringos férfiingjei híressé váltak, idős kora ellenére még ma is szívesen készíti ezeket. A népművészet ápolásáért 1985-ben népi iparművésznak, 1988-ban a Népművészet Mesterének ismerték el.

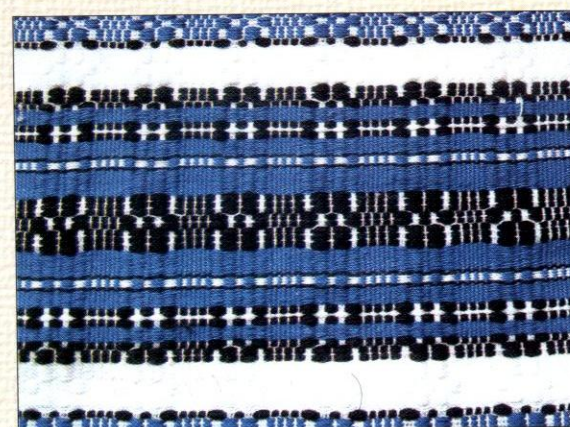
159.

160.

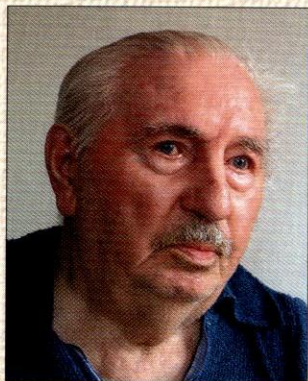
158.

161.

162.

VARGA LÁSZLÓ faragó

[Dombóvár (Tolna megye), 1921]

7400 Kaposvár, Radnóti u. 19.

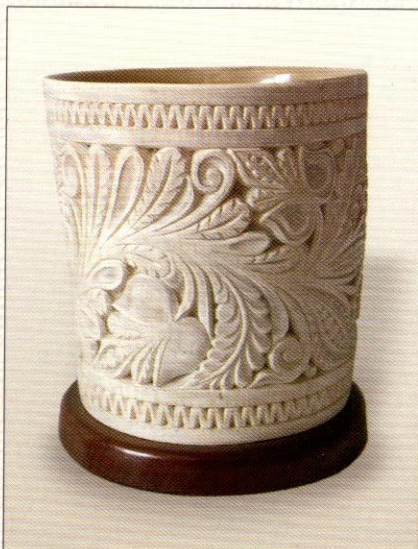
A dombóvári születésű alkotó már gyermekkorában elkezdett faragni. Érettségi után rövid ideig banktisztviselőként dolgozott, majd 1954-ben a budapesti Népművészek Házipari Szövetkezetébe ment, hogy csak faragással foglalkozhasson. Szabadidejében múzeumokba járt, gyűjtötte a szakirodalmat, hogy minél többet meg tudjon a dunántúli pásztorművészetről. Vésett, karcolt, szpanyolozott és fémberakással készült tárgyain a nagy elődökre jellemző motívumvilág új megfogalmazást kapott. Nemcsak fát, hanem szarut és csontot is díszített. A finom, aprólékos munkával készített szpanyolozott ékszerai különös jelentőséggel bírtak alkotói tevékenységében. Az elmúlt 40 évben útmutatásokkal segítette a fiatal faragókat. 1954-ben népi iparművész, 1960-ban Népművészet Mestere lett.

163.

164.

165.

168.

167.

166.

SZÉLES JÓZSEFNÉ (RENGECZ ERZSÉBET) szövő

[Decs (Tolna megye), 1921 - 2006]

A Sárközben élő hagyomány volt a szövés, még az 1940-es években is. A szöttek minkinc egyik legjobb ismerője volt Széles Józsefné, aki kitűnő érzékkel fejlesztette azt tovább. Szésein a régi mustrák variációi úgy jelentek meg, hogy azok lakástextilként és ruhaanyagként egyaránt megállták a helyüket a hazai és nemzetközi piacon. Nevéhez fűződik a kettős szövetkompozíció, m egyedülálló volt a paraszti szövés-kultúrában. 1954-ben lett népi iparművész, 1984-ben a Népművészelester.

170.

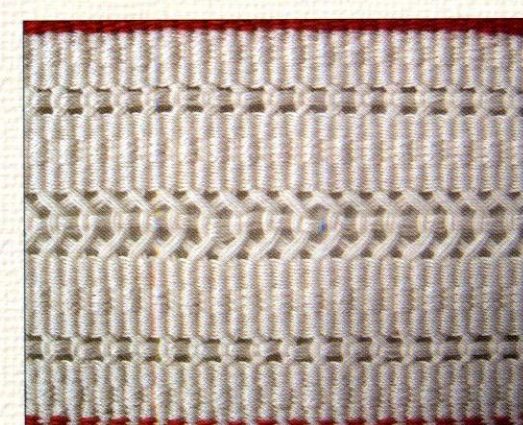
171.

169.

172.

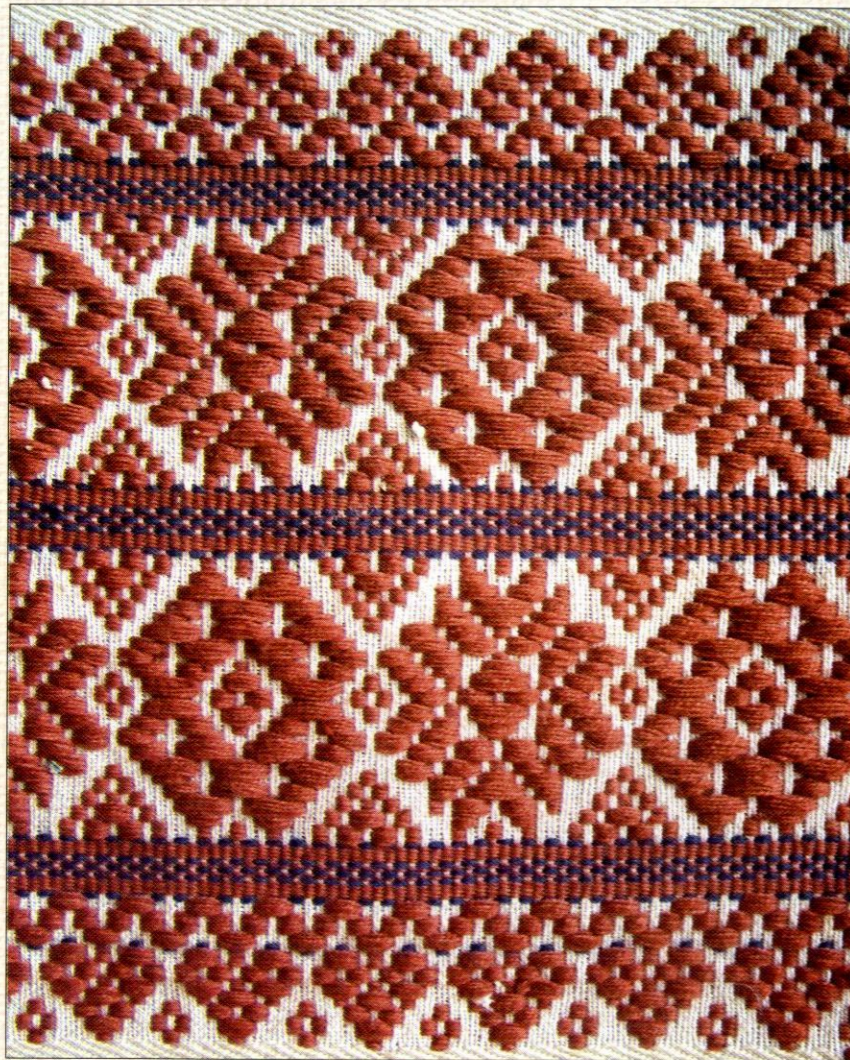
173.

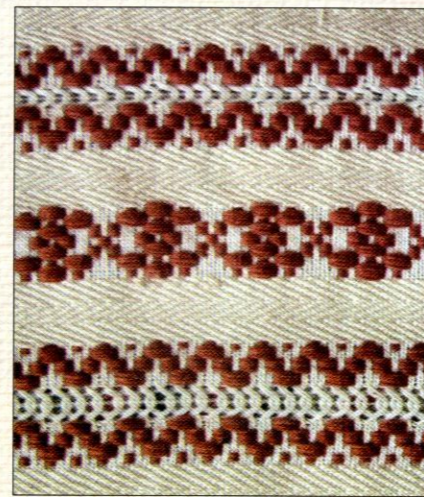
EGYED MIHÁLYNÉ (DÉVAI JULIANNA) szövő

[Őcsény (Tolna megye), 1922]
7100 Szekszárd, Rákóczi u. 92.

Parasztcsalád gyermekeként, édesanyától tanult meg szöni. Nagylányként részt vett stafíringjának az elkészítésében. Édesanyjával együtt alapító tagja volt a Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezetnek. Sokat tanult Werner Andrástól, akivel együtt dolgoztak azon, hogy az egykori sárközi minták a megrendelők igényei szerint jelenjenek meg a szövetkezet textiljein. Tervező és alkotó munkájáért 1962-ben megkapta a népi iparművész címet, Népművészet Mestere 1980-ban lett.

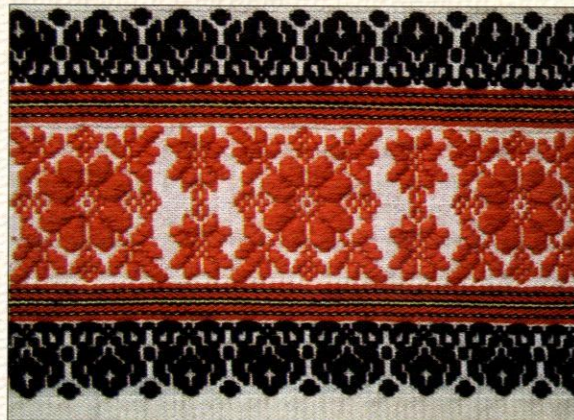
174.

175.

176.

178.

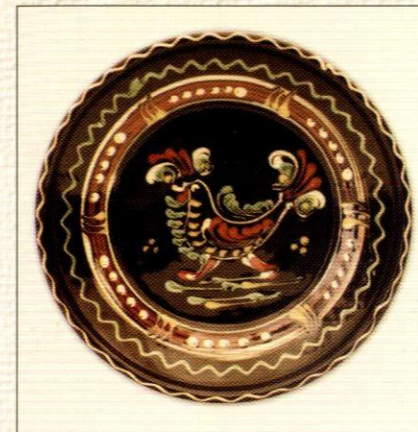
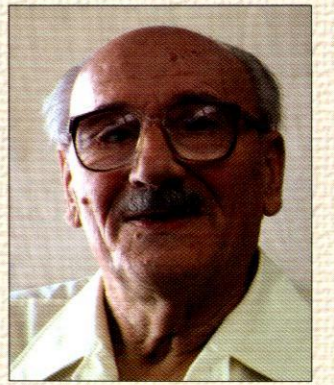

177.

TAMÁS LÁSZLÓ fazekas, kályhás

[Szekszárd (Tolna megye), 1923]
7400 Kaposvár Komárom u. 1.

A szekszárdi születésű mester nagybátyjánál, Tamás Józsefnélulta ki a fazekas mesterséget. A kályhás szakma ismereteit Simontornyán sajátította el. Életének fő állomása: Szekszárd, Bátaszék és Kaposvár volt. Szekszárdon és Bátaszéken a sárközi hagyományokat követő fazekas árut készített, de Steig István műhelyében az önmázás kerámia készítése is keltette az érdeklődését. 1952-ben Kaposvárra került, ahol lehetősége nyílt az egykori habán mesterek önmázás kerámiáinak felelevenítésére. Múzeumok anyagát tanulmányozta, hogy az egykori forma-motívumvilág felhasználásával korszerű kerámiákat hozzon létre. Nyugdíjazásáig a Kaposvári Fazekáskiipari Szövetkezet művészeti vezetője volt. 1954-ben népi iparművész, 1956-ban Népművészet Mestere lett.

180.

181.

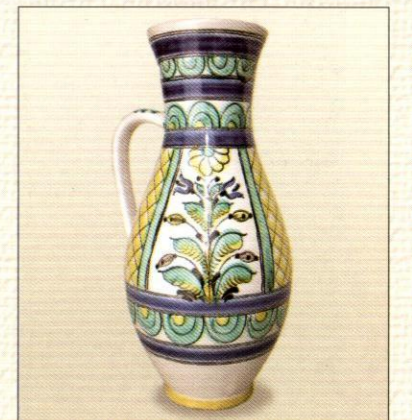
179.

182.

183.

184.

BORBÁS MIHÁLYNÉ (KOVÁCSEVICS ÁGNES) szövő

[Lakócsa (Somogy megye), 1923 - 2005]

Édesapja által készített szövőszéken kezdett el szőni, miután 1947-ben elvégezte azt a szövőtanfolyamot, melyet a fiataloknak szerveztek a faluban. Idős asszonyok tanították a horvátok régi mustraíait, melyet egykor a viseletük és lakásuk díszesebbé tételére érdekeltek. Borbás Mihályné ügyességével kitűnt társai közül és 1954-ben megbízták a Baranyai Háziipari Szövetkezet lakócsai részlegének vezetésével. A faluban 50 asszony munkáját hangolta össze, ellátta őket alapanyaggal és elszámolt termékekkel. Számos régi minta alkotó módon történő feldolgozása fűződik nevéhez. Munkásságát 1956-ban népi iparművész címmel ismerték el, 1965-ben lett a Népművészet Mestere.

185.

186.

187.

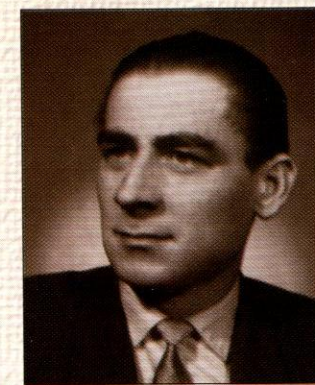

188.

BOGNÁR ISTVÁN faragó

[Sérsekszőlős (Somogy megye), 1923 - Tab (Somogy megye), 19

Testvéreihez hasonlóan még gyermekkorában elkezdett faragni fiatalon elhunyt Gábort tekintete mesterének. Domború faragással készített tárgyait gazdagdíszítette. Diszitény világában kiemelt helyet foglaltak el a stilizált levelek és virágok, melyekből talán a legkedveltebb a tulipán volt. Művészi igényességgel, magas szintű technikai tudással faragt kürtjei arról tanúskodnak, hogy alkotójuk nem csak megélhetési lehetőséget látott a faragásban felületeket betöltő kompozíciói többségében aszimmetrikus elrendezésűek. 1954-ben népi iparműv. 1968-ban a Népművészet Mestere lett.

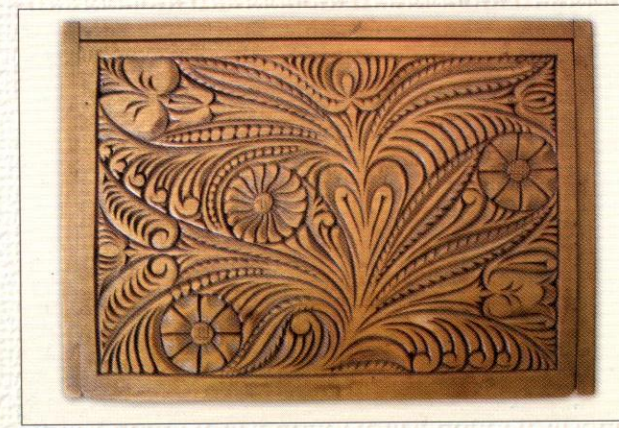
190.

189.

191.

192.

SOÓS PÁLNÉ (KOVÁCS MARGIT) szövő

[Szaporca (Baranya megye), 1923]

7843 Szaporca, Dózsa u. 3.

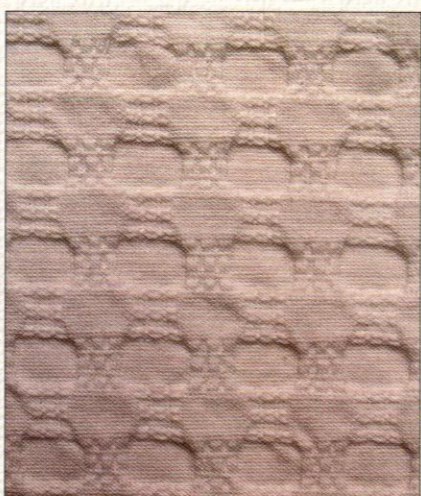
Parasztszülők gyermekeként édesanyjától tanult meg fonní és szóni. 1959-től fejőnőként dolgozott a helyi termelőszövetkezetben, ahonnan 15 év után rokkantnyugdíjba kényszerült. Ezt követően bedolgozó munkát vállalt a Baranya Megyei Házipari Szövetkezet csányosrói szövődjébe. Tanfolyamokat vezetett, kézműves táborokban gyerekeket tanított az ormánsági mintakincs kivitelezésére. Idős kora ellenére még ma is szövő a "darázlépes, ablakos, gyűrűs, madaras" stb. szőtteseit. Oktató és hagyományörző munkáját 1988-ban népi iparművész, 1998-ban Népművészet Mestere kitüntetéssel ismerték el.

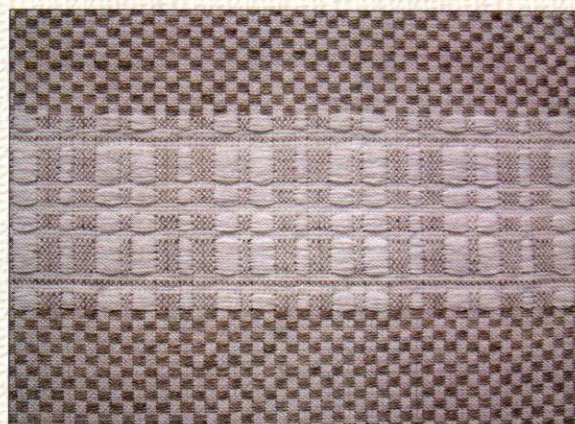
193.

194.

195.

197.

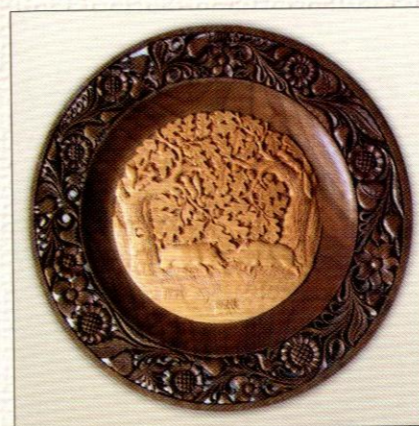
196.

JANCSIKITY JÁNOS faragó

[Buzsák (Somogy megye), 1925]

8697 Óreglak, Nagy J. u. 18.

A pásztorfaragás kiemelkedő alakjától, Izkóvics Jánostól (1876–1955) több buzsáki fiú is kedvet kapott a faragáshoz. Jancsikity Jánost is az unkáikápráztatták el és példaképének tekintette. A faragó technikák mindegyikét magas szintenvelte. A tömegáru mellett igyekezett saját kedvtelésére, környezetére díszítésére olyan bútorkat, falakat, dobozokat készíteni, melyek egyéni hangvételűek. Munkáin a növényi ornamentika mellett het kapott az ember és állatábrázolás is. Mesterremek kürtjein többnyire vadászjeleneteket ábrázoltmború faragással. 1954-ben népi iparművész, 1960-ban Népművészet Mestere lett.

199.

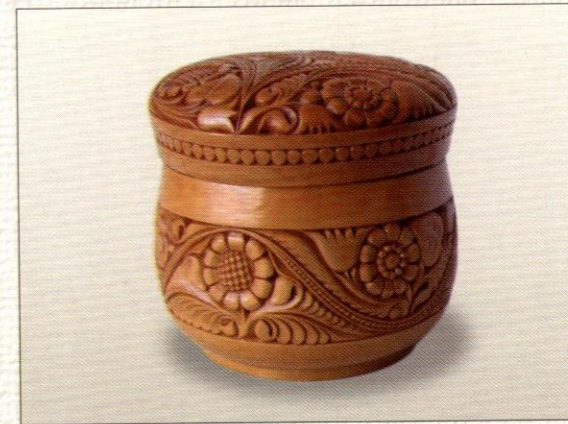
200.

198.

201.

202.

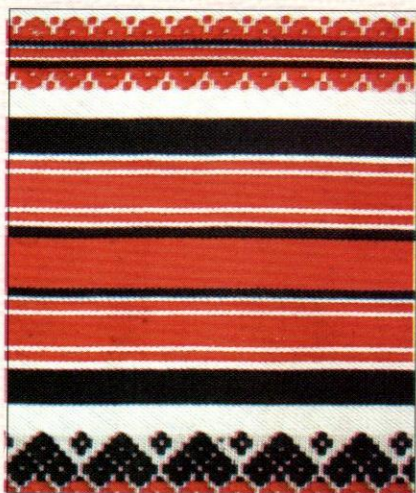
ÁCS ISTVÁNNÉ (KOVÁCS ERZSÉBET) szövő

[Decs (Tolna megye), 1925 - 1981]

A szövést gyermekkorában a nagymamától tanulta, aki abroszokat, törölközőket szőtt eladásra. Ő csak az alapokat tanította meg, a szövés magasabb "tudományát" nagynénjétől, Bali Istvánnétól sajátította el, akit mesterének tekintett. 1952-ben kezdett hivatásszerűen foglalkozni a szövéssel, előbb bedolgozója lett a szövetkezetnek, majd a bemintázó részlegbe került. Itt mintadarabokat készített, melyek alapján az üzemben folyt a termelés. Szöttesein a sárközi hagyományok éltek tovább, ezeket alakította, finomította korszerű lakástextilekké és viseleti darabokká. 1972-ben népi iparművész, 1974-ben a Népművészet Mestere lett.

203.

204.

205.

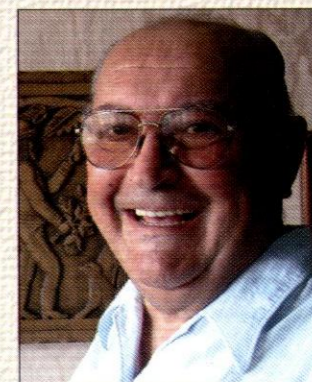
206.

SERÉNYI LÁSZLÓ faragó

[Kaposvár (Somogy megye), 1927]

7900 Szigetvár, Szent István ttp. 21. II. 15.

A Kereskedelmi Szakiskola elvégzése után könyvelőként dolgozott Siófokon. Egyszer az ékszerbolt kirakatában faragott dobozokat látott és úgy gondolta ő is kipróbálja. Három dobozt kifaragott, és elvitte Budapestre a szövetkezet elnökének megmutatni. A munkát fogadta, majd új feladattal bízta meg. Közel fél ezer doboz elkészítése után a szövetkezet tagja lettől kezdve csak faragásból élt. Minden technikai megoldást ismert, de a domború faragást alkalva teljesedett ki alkotói pályája. Dobozokon, kínálókon, tükrösökön kívül faliképeket készített, melyek a népelet egy-egy pillanatát jelenítették meg. 1957-ben népi iparművész, 1975-ben Népművészet Mestere lett.

208.

209.

210.

211.

212.

LŐRINCZ ALADÁRNÉ (MOLNÁR VILMA) szövő

[Istensegíts (Románia), 1929]

7187 Bonyhád-Majos, II. u. 16.

Szóni és hímezni édesanyjától tanult. A többi bukovinai székelyhez hasonlóan őket is kitelepítették, előbb Bácskába kerültek, majd onnan Tolnára. Innen költöztek Bonyhádra. 1963-ban kezdett el tudatosan foglalkozni a szövessel, 1964-től már szakkört vezetett. Eredeti mintakincs után kutatott az idős asszonyok körében és múzeumi gyűjteményekben. Az összegyűjtött mintákat kiadványokban jelentette meg. A bukovinai hagyományok alapján készült szóttesei jelentős szakmai sikerhez, elismeréshez juttatták. 1969-ben népi iparművész, 1970-ben Népművészet Mestere lett.

221.

222.

223.

225.

224.

KÁLMÁN ENDRÉNÉ (ANTAL KLÁRA) tervező

[Pécs (Baranya megye), 1930]

7634 Pécs, Völgyi dűlő 6/6.

A Baranya Megyei Házipari Szövetkezet dolgozójaként 1954-ben a szövőrészleg vezetője lett. Feladata volt a megyében élő magyarok és nemzetiségek szövéshagyományainak felkutatása, megújítása, illetve piacképes termékek tervezése és azok kivitelezésének irányítása. Az Ormánságból, a Szigetvárdékről, a horvát nemzetiségű falvakból és a betelepített bukovinai székelyek által lakott településekről közel 100 bedolgozója volt a szövetkezetnek. Keze alatt nagyon sok tehetség tűnt fel, akiket szakmai előrelépésükben támogatott. Tervező munkáját 1964-ben népi iparművész, 1979-ben a Népművészet Mestere kitüntetéssel ismerték el.

227.

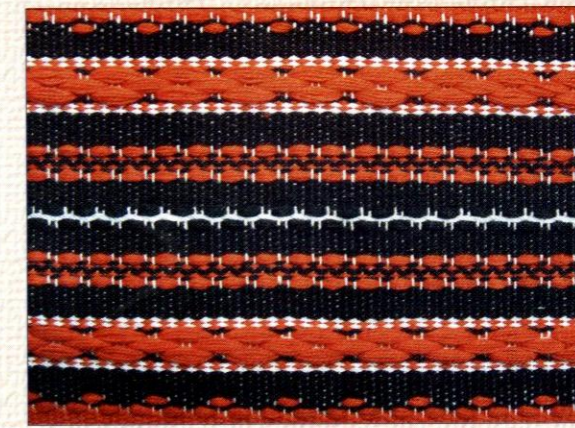
228.

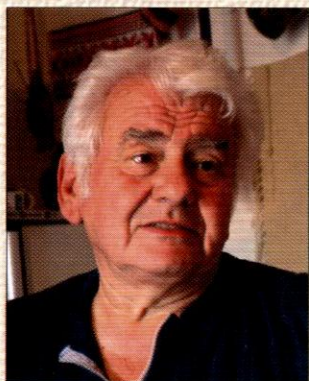
226.

229.

230.

TÓTTÖS SÁNDOR szövő

[Zengővárkony (Baranya megye), 1939]

7722 Zengővárkony, Arany János u. 95.

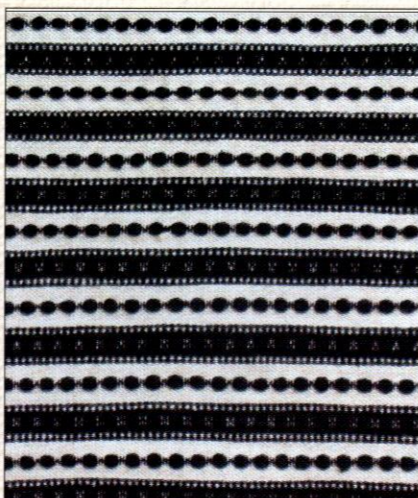
Gyermekkorában az édesanyjától tanult meg szőni. Hosszú éveken keresztül nem gyakorolta, majd 1978-ban kezdte el külön bízattásra, amikor Pécsváradra került művészeti előadónak. A mindennapi munkából a szövés jelentette számára a kikapcsolódást. Nemcsak az édesanyja mintáit szőtte, hanem azokat is, amelyeket közben sikerült a falu idősebb asszonyaitól felgyűjtenie. A szövés mellett varrással is szívesen foglalkozott. A pécsváradai táncsoport művészeti vezetőjeként nemcsak a koreográfiára figyelt, hanem megvarrta a fellépésekhez szükséges ruhákat is. A felnőtt viseleteket babákra méretezve is elkészítette. Alkotói tevékenységét 1993-ban Népművészet Mestere kitüntetéssel ismerték el.

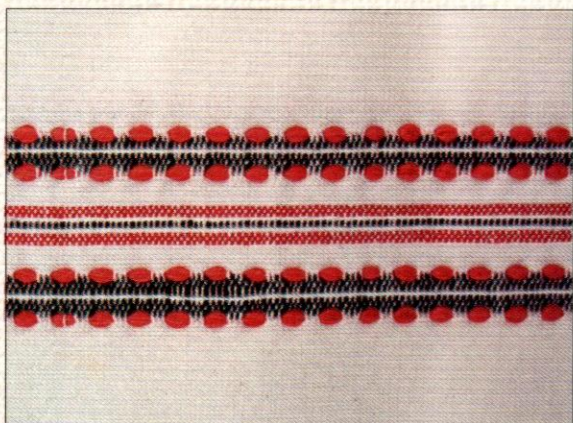
241.

242.

243.

245.

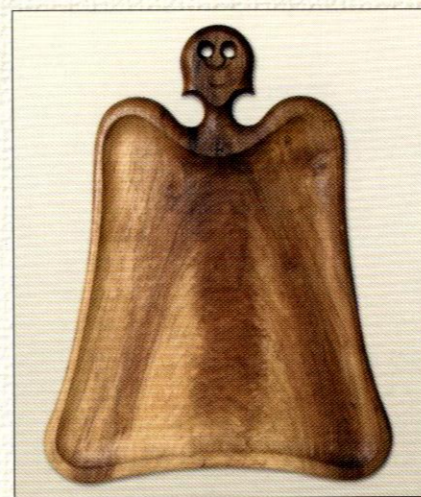
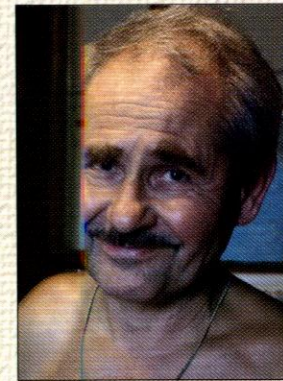
244.

SZENTKERESZTI ISTVÁN faragó

[Pécs (Baranya megye), 1944]

7745 Hásságy, Ady u. 9.

Gépipari technikumot végzett Pécsen, majd üzemmérnöki diplomát szerzett Budsten. 1962-1990 között végzettségének megfelelő pályán dolgozott. 38 éves volt, amikor az Orfűi Fgő Műhelyben megismerkedett a faragással. 1985-ben faragta az első olyan alkotását, ami magán viscjövöbeni stílusának körvonalait. 1988-ban állított ki először, de 1989-ben már Kapoli-díjas lett. Ugyanabban az évben megkapta a népi iparművész címet. Alkotói tevékenységének egyik jellemzője, hogy a hagyományos stílusban fogalmazza újra a népművészet egyes formaelemeit, némely munkája pedig már a népművészet kezei is túlmutat. Munkássága elismeréseként 2000-ben megkapta a Népművészet Mestere kitüntetését.

247.

248.

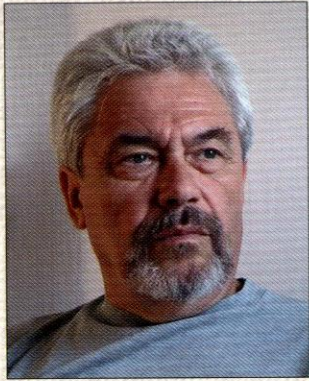
246.

249.

250.

SZATYOR GYŐZŐ grafikus, faműves szobrász

[Bogdása (Baranya megye), 1947]
7623 Pécs, Mártírok u. 4.

A sellyei gimnáziumban tett érettségi után a pécsi Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakán diplomázott. 1975-től a Pécsi Grafikai Műhely tagjaként dolgozott. 1981-ben bízták meg a pécsi Béke-park famunkáinak és szobrainak elkészítésével. A fa ettől kezdve a legfőbb kifejező eszközévé vált. Az ormánsági gyökerek művészi, etikai és pedagógiai programot biztosítottak alkotói tevékenységéhez. Munkáinak a formavilága a népelet hagyományaihoz kötődnek, ahol az ornamentika háttérbe húzódva a funkciónak adja át a vezető szerepet. Köztéri szobraiért, épületeiért és a játszótereiért 1994-ben Kós Károly-díjat kapott. 1988-ban népi iparművésznek ismerték el, 2003-ban megkapta a Népművészet Mestere kitüntetést.

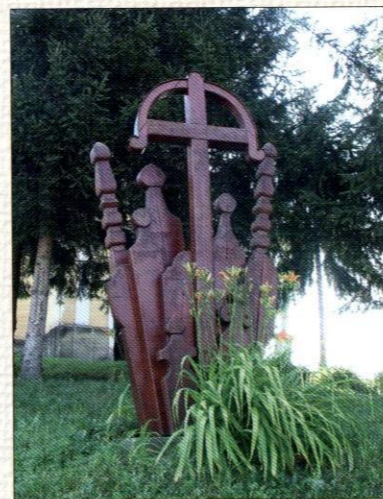
251.

252.

253.

254.

FODORNÉ LÁSZLÓ MÁRIA szövő

[Decs (Tolna megye), 1949]
8220 Balatonalmádi, Felsőörsi u. 5.

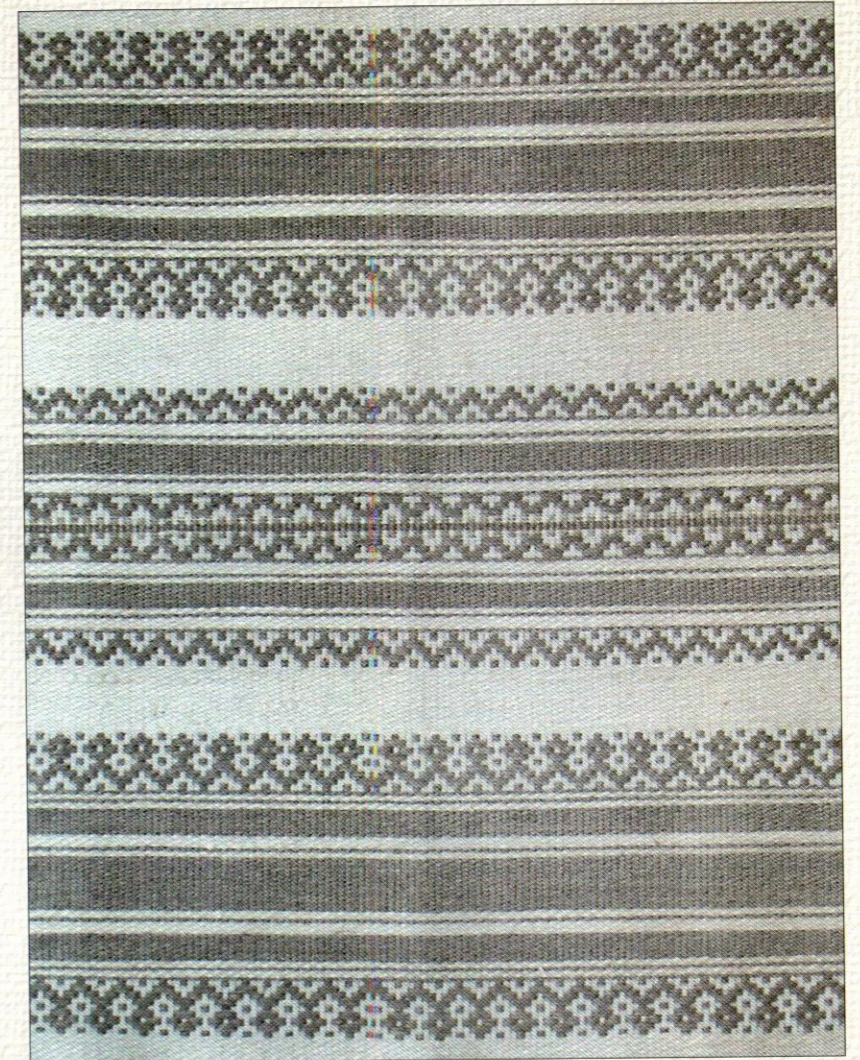
A szövéssel 13 éves korában ismerkedett meg, amikor a szomszédban Nemesné Futó ticianak deszkázott a szedettes párnák készítésénél. Később megszöhetette a párnák hátulját, majd kiő múlva már az elejét is. A szövéssel való találkozása későbbi életútját is meghatározta. 1970-ben a Sázi Népi Iparművészeti Szövetkezetbe ment dolgozni, ahol a különböző szövés technikákat és a sárkőmintakincset az idősebb korú mesterektől sajátította el. A szövetkezetnél 1990-ig dolgozott, majd ató munkáját egyéni módon folytatta. Textiljein a sárkőzi szövés hagyományok élnek tovább, a mai berek igényeihez igazítva. Munkáját 1977-ben népi iparművész címmel, 2005-ben a Népművészet Mee kitüntetésével ismerték el.

256.

257.

255.

258.

259.

BÍRÓ ANNAMÁRIA kerámikus
[Makó (Csongrád megye), 1951 – Szekszárd (Tolna megye), 1998]

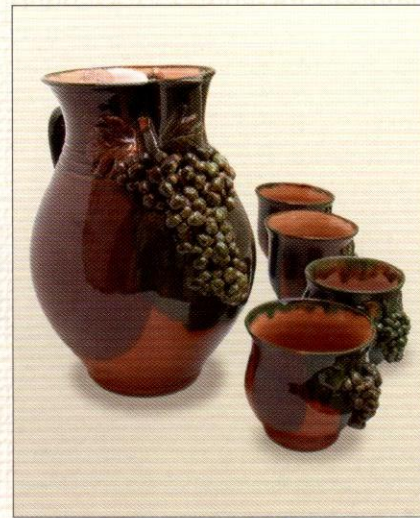
Szegeden, a Tömörkény István Iparművészeti Gimnázium kerámia szakán érettségizett és ezzel egyidőben kerámiakészítő szakmunkásvizsgát is tett. 1969-ben Szekszárdra költözött, ahol két hónapig Steig István műhelyében dolgozott, majd a decsi szövetkezet bemintázó gyakornoka lett. Itt megtanult szőni, hímezni és 1970-ben a Népművészet Ifjú Mestere címet egy sárközi főkötőhímzéssel nyerte el. 1970–1987-ig a Szekszárd-csatári kerámiaüzemben dolgozott különböző beosztásokban. Közben elkezdte saját műhelyét kialakítani, amit kis bemutatóteremmel is bővített. Munkáiban a sárközi kerámiahagyományokat követte, és felújította a barcaságiakat. 1975-ben lett népi iparművész, 1998-ban a Népművészet Mestere.

260.

261.

262.

265.

264.

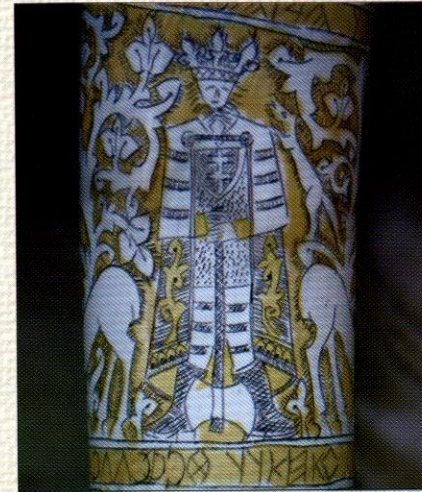
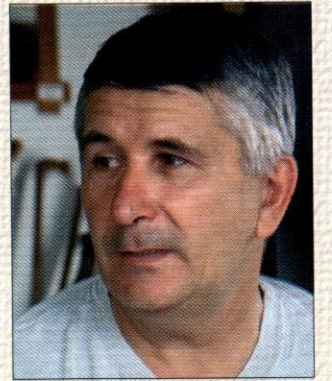

263.

GOSZTONYI ZOLTÁN faragó

[Kaposvár (Somogy megye), 1952]
7400 Kaposvár, Egyenesi út 83.

Székely és nagykunsági pásztorosókra vezeti vissza kezűgyességét. Érettségi után mechanikai műszerésznek tanult, majd számítógép-programozó végzettséget szerzett. Az 1970-es években faragószakkörbe járt, ahol az idősebb mesterektől tanult. A népművészet témájú kiadványok és a múzeumi gyűjtemények tanulmányozása segítettek egyéni stílusának kialakításában. Faragástechnikájára a karcolás jellemző, amihez alapul többnyire a csontot és a szarut választja. Csontból sórtartót, női ékszereket készít, de a fából finoman megmunkált botokat is karcolt díszű csontgyűrűvel díszíti. Tárgyai felületén megjelenített motívumvilág, a kultúra korai rétegeihez nyúlik vissza. 1989-ben népi iparművész, 1999-ben Népművészet Mestere lett.

267.

268.

266.

269.

270.

271.

Tárgyjejegyzék

1. Széktámla, fa, domború faragással díszített "1906". Itsz.: 55.47.1. (RRM) 37 cm
2. Kobak, karcolt, Itsz.: 11.206 (RRM) 32 cm
3. Kobak, karcolt, Itsz.: 65.460.1. (RRM) 18 cm
4. Kürt (részlet), szaru, karcolt, színezett, választóvízzel sárgított Itsz.: 9120. (RRM) 55 cm
5. Doboz, fa, karcolt díszű, Itsz.: 4166. (RRM) 23x14x7,5 cm
6. Kürt (részlet), szaru, karcolt, színezett, választóvízzel sárgított, Itsz.: 9120. (RRM) 55 cm
7. Sótartó, szaru, fa, karcolt, domború faragással díszített tetővel, (JPM) 8,5x7 cm
8. Sótartó, szaru, fa, karcolt, domború faragással díszített tetővel, Itsz.: 64.7.1-2. (JPM) 8,5x7 cm
9. Sótartó, szaru, fa, karcolt, domború faragással díszített tetővel, Itsz.: 64.7.1-2. (JPM) 8,5x7 cm
10. Ostor, fa, bőr, fémberakással díszített ostornyél, bőrből font sudárral, Itsz.: 64.7.5. (JPM) 244 cm
11. Bot (részlet), fa, fémberakással díszített, Itsz.: 62.58.1. (JPM) 89 cm
12. Kürt (részlet), szaru, karcolt, színezett, választóvízzel sárgított, Itsz.: 10.073 (RRM) 58 cm
13. Sótartó, szaru, fa, karcolt, domború faragással díszített tetővel, Itsz.: 10.275 (RRM) 12,5x8,7 cm
14. Gyufatartó, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 4930. (RRM) 5,7x6,7 cm
15. Tükrös, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 5077. (RRM) 7,5 cm
16. Doboz, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 5083. (RRM) 20x16x9 cm
17. Tükrös, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 5077. (RRM) 7,5 cm
18. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/123 (NIM) 100x63 cm
19. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/123 (NIM) 100x63 cm
20. Stóla (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, len, pamut, Itsz.: 4/250 (NIM) 140x62 cm
21. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/229 (NIM) 100x52 cm
22. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/229 (NIM) 100x52 cm
23. Terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 63.124.1. (JPM) 76x70 cm
24. Terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 63.124.1. (JPM) 76x70 cm
25. Futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 61.238.1. (JPM) 70x39 cm
26. Terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 61.239.1. (JPM) 74x67 cm
27. Terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 61.240.1. (JPM) 74x70 cm
28. Tükrös, fa, spanyolozott, Itsz.: 9243. (RRM) 8,6x7,5 cm
29. Borotvatartó, fa, spanyolozott, "1931". Itsz.: 6747. (RRM) 31x4x5 cm
30. Doboz (részlet), fa, domború faragással díszített, Itsz.: 2/112 (NIM) 17x9x8 cm
31. Kürt (részlet), szaru, domború faragással díszített, Itsz.: 2/882 (NIM) 62 cm
32. Cigarettafináló, szaru, fa, karcolt, választóvízzel sárgított, Itsz.: 62.216.1. (RRM) 9x7 cm
33. Doboz, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 2/695 (NIM) 29,5x18,5x6,5 cm
34. Sárközi szöttes terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/937 (NIM) 148x107 cm
35. Sárközi szöttes terítő (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/937 (NIM) 148x107 cm
36. Sárközi stóla (részlet), szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/191 (NIM) 154x49 cm
37. Sárközi stóla (részlet), szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/192 (NIM) 152x52 cm
38. Sárközi stóla (részlet), szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/192 (NIM) 152x52 cm
39. Kulacs, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 58.78.1. (JPM) 24x36 cm
40. Négyzögletes korsó, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 58.98.1. (JPM) 8,5x26 cm
41. Korsó, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 52.1287.1. (JPM) 10,5x28,5 cm
42. Falitál, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 64.18.22. (JPM) 26,5 cm
43. Korsó, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 58.49.1.1. (JPM) 10x35,5 cm
44. Falitányér, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 55.16.6. (JPM) 19 cm
45. "Rúzsos" terítő, rátétes, pamut, Itsz.: 3/553 (NIM) 86x86 cm
46. "Rúzsos" terítő (részlet), rátétes, pamut, Itsz.: 3/553 (NIM) 86x86 cm
47. Karádi futó (részlet), kender, pamut, Itsz.: 3/4 (NIM) 76x37,5 cm
48. Karádi futó, kender, pamut, Itsz.: 3/4 (NIM) 76x37,5 cm
49. Baba "buba" (Decs, Tájház) 28,5 cm
50. Baba "buba" (magántulajdon) 28,5 cm
51. Baba "buba" (magántulajdon) 28,5 cm
52. Sárközi babák (repro.)
53. Lakoszoba részlet (repro.)
54. Korsó, agyag, korongolt, redukcióval égetett, nyomott mintával díszített, Itsz.: 1/2126 (NIM) 7,5x23 cm
55. Korsó, agyag, korongolt, redukcióval égetett, nyomott mintával díszített, Itsz.: 1/1368 (NIM) 14x47,5 cm
56. Kanta, agyag, korongolt, redukcióval égetett, Itsz.: 56.18.1. (KDM) 10,5x28,5 cm
57. Váza, agyag, korongolt, redukcióval égetett, Itsz.: 66.79.17. (KDM) 10x20,5 cm
58. Falitál, agyag, korongolt, redukcióval égetett, nyomott mintával és áttöréssel díszített, Itsz.: 87.21.2. (KDM) 49 cm
59. Háromlábú lábos, agyag, korongolt, redukcióval égetett, nyomott mintával díszített, Itsz.: 68.2.3. (KDM) 34x27 cm
60. Bődön, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 73.16.52.1-2. (JPM) 11x29 cm
61. Korsó, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, Itsz.: 73.16.49. (JPM) 10,5x29 cm
62. Háromlábú lábos, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, (JPM)
63. Nagytál, agyag, korongolt, színes engobbal írókázott, (JPM)
64. Falitál, agyag, korongolt, engobos, vésett díszítésű, (Bakóca Önk.) 31,5 cm
65. Falitál, agyag, korongolt, engobos, vésett díszítésű, (Bakóca Önk.) 26,5 cm
66. Falitál, agyag, korongolt, ecsettel díszített, mázas, (WMM) 40 cm
67. Sárközi tál, agyag, korongolt, engobbal írókázott, Itsz.: 1/1409 (NIM) 25 cm
68. Sárközi tál, agyag, korongolt, engobbal írókázott, (WMM) 25 cm
69. Csörgő korsó, agyag, korongolt, engobbal írókázott, Itsz.: 1/2127 (NIM) 13x34,5 cm
70. Butella, agyag, öntött, ecsettel díszített, mázas, (WMM) 17 cm
71. Fazék, agyag, korongolt, írókával díszített, (WMM) 9x36 cm
72. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/935 (NIM) 93x34,5 cm
73. Sárközi párna (részlet), kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/760 (NIM) 59x39 cm
74. Sárközi ripszes heverő takaró (részlet), kézi szövés, pamut, Itsz.: 4/1291 (NIM) 284x135,5 cm
75. Sárközi futó, kézi szövés, szedettes technikával, pamut, Itsz.: 4/759 (NIM) 100x39 cm
76. Sárközi alátét, selyem, tüll, Itsz.: 3/518 (NIM) 26x26 cm
77. Sárközi fekete terítő, selyem, tüll, Itsz.: 3/395 (NIM) 66x66 cm
78. Sárközi alátét (részlet), selyem, tüll, Itsz.: 3/395 (NIM) 66x66 cm
79. Sárközi futó (részlet), pamut, selyem, Itsz.: 2003.221.1. (Decs, Tájház) 75x36 cm
80. Sárközi fekete terítő (részlet), selyem, tüll, Itsz.: 3/395 (NIM) 66x66 cm
81. Doboz, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 2005.009.003. (NIM) 17,5x16 cm
82. Citera, fa, domború faragással és áttört technikával díszített (magántulajdon) 77x18 cm
83. Ivócsanak, fa, domború faragással díszített, (magántulajdon) 16x6,5 cm
84. Cigarettafináló, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 2005.009.004. (NIM) 7x5 cm
85. Hamuzó, fa, domború faragással díszített, Itsz.: 2005.009.004. (NIM) 7,5 cm
86. Tányér, agyag, korongolt, engobos, metszett és írókázott díszítésű, Itsz.: 77.50.21. (JPM) 25 cm
87. Tányér, agyag, korongolt, engobos, metszett és írókázott díszítésű, Itsz.: 77.50.11. (JPM) 25 cm
88. Tányér, agyag, korongolt, engobos, metszett, írókázott és áttört díszítésű, Itsz.: 77.50.35. (JPM) 25 cm
89. Fazék, agyag, korongolt, engobos, írókázott, Itsz.: 1/1236 (NIM) 10x24,5 cm
90. Tányér, agyag, korongolt, engobos, metszett, írókázott díszítésű, Itsz.: 77.50.50. (JPM) 25 cm
91. Fazék, agyag, korongolt, engobos, írókázott, Itsz.: 1/1352 (NIM) 16,5x24 cm
92. Kürt, szaru, domború faragással díszített, Itsz.: 2/1028 (NIM) 26 cm
93. Cigarettatartó, fa, domború faragással és plasztikával díszített, Itsz.: 62.211.1. (RRM) 18x14x22,5 cm
94. Írókészet (részlet), fa, domború faragással és plasztikával díszített, Itsz.: 62.202.1.4. (RRM) 15,5x9 cm
95. Kampós bot (részlet), fa, szaru, karcollással és domború faragással díszített, Itsz.: 53.3.2. (RRM) 104,5 cm
96. Kampós botok (részlet), fa, szaru, csont, vésett és domború faragással díszített, Itsz.: 11.162. 53.3.2. (RRM) 126,5 cm, 104,5 cm
97. Kürt (részlet), szaru, domború faragással díszített, Itsz.: 2/1028 (NIM) 26 cm
98. Fazekas, agyag, engobbal írókázott, Itsz.: 1/1167 (NIM) 15,5x20 cm

99. Borozgatók, agyag, engobbal írókázott, ltsz.: 1/1214 (NIM) 23×17×14 cm
100. Szőlőpréselő, agyag, engobbal írókázott, ltsz.: 1/1209 (NIM) 16×8×15 cm
101. Sárközi tál, agyag, korongolt, engobbal írókázott, ltsz.: 1/874 (NIM) 25,5 cm
102. Váza, agyag, korongolt, engobbal írókázott, ltsz.: 1/67 (NIM) 6×13 cm
103. Sárközi tál, agyag, korongolt, engobbal írókázott, ltsz.: 1/1186 (NIM) 20 cm
104. Sokac szöttek (részlet), kézi szövés, gyapjú, ltsz.: 4/986 (NIM) 196×47 cm
105. Sokac párna (részlet), kézi szövés, gyapjú, ltsz.: 4/330 (NIM) 54×41 cm
106. Öv (részlet), kézi szövés, kender, gyapjú, (magántulajdon) 80×13,5 cm
107. Iratnehezék, fa, plasztika, (magántulajdon)
108. Kínáló tál, fa, plasztika, ltsz.: 2/388 (NIM) 30×24,5 cm
109. "Bivalyos" tál, fa, plasztika, (magántulajdon)
110. "Hunor" sakk készlet, fa, plasztika, (magántulajdon)
111. "Bivalyos" írókészlet (részlet), fa, plasztikus díszítéssel, ltsz.: 2/221 (NIM) 15×8 cm
112. Tarisznya, kézi szövés, gyapjú, ltsz.: 82.22.19. (JPM) 30×33 cm
113. Futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 78.60.2. (RRM) 98×33 cm
114. Falhúzó (részlet), kézi szövés, gyapjú, ltsz.: 82.22.29. (JPM) 175×67 cm
115. Falhúzó (részlet), kézi szövés, gyapjú, ltsz.: 82.10.2. (JPM) 172×50 cm
116. "Katrinca" (részlet), kézi szövés, pamut gyapjú, ltsz.: 78.60.4. (RRM) 133×82 cm
117. Falikép, gépi szövés, gyapjú, len, ltsz.: 4/701 (NIM) 58×43 cm
118. Falikárpit (részlet), gépi szövés, gyapjú, ltsz.: 4/533 (NIM) 192×130 cm
119. Faliszőnyeg (részlet), gépi szövés, gyapjú, ltsz.: 4/454 (NIM) 192×130 cm
120. Abrosz (részlet), gépi szövés, (magántulajdon)
121. Abrosz (részlet), gépi szövés, kender, pamut, ltsz.: 4/1301 (NIM) 141×119 cm
122. Doboz, fa, domború faragással és plasztikával díszített, ltsz.: 2/1024 (NIM) 15,5×19,5 cm
123. Falikép, fa, domború és áttört faragással díszített, ltsz.: 2/975 (NIM) 21 cm
124. Doboz, fa, domború faragással díszített, (magántulajdon) 16×6,5 cm
125. Doboz (részlet), fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/1162 (NIM) 17×6 cm
126. Irattartó doboz (részlet), fa domború faragással díszített, ltsz.: 2/595 (NIM) 35×27×8,5 cm
127. Falitál, fa, domború faragással díszített "1989", (magántulajdon) 24 cm
128. Sárközi futó (részlet) kézi szövés, szedett technikával, pamut, ltsz.: 4/914 (NIM) 110×48 cm
129. Sávolyos futó, kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1286 (NIM) 120×58 cm
130. Rüdkeendő (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/441 (NIM) 120×56 cm
131. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1442 (NIM) 170×110 cm
132. Szedett futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1023 (NIM) 200×70 cm
133. Sióagárdi terítő, pamut, ltsz.: 3/393 (NIM) 74×68 cm
134. Sióagárdi terítő (részlet), pamut, ltsz.: 3/393 (NIM) 74×68 cm
135. Sióagárdi terítő (részlet), pamut, ltsz.: 3/1505 (NIM) 95×95 cm
136. Sióagárdi subrikás futó, pamut, ltsz.: 3/1648 (NIM) 82×31 cm
137. Kaszakótartó, szaru, domború faragással díszített, ltsz.: 2005/9 (RRM) 23,5 cm
138. Cigaretta kínáló, csont, fa talp, áttört technikával díszített, ltsz.: 2/267 (NIM) 5,5×6 cm
139. Cigaretta kínáló, csont, fa talp, áttört technikával díszített, ltsz.: 2/148 (NIM) 6,5×6 cm
140. Borotvatartó, fa, domború faragással díszített, tetején plasztika, ltsz.: 2005/8 (RRM) 20,5×12 cm
141. Szarulánc, csont, áttört technikával készített, ltsz.: 2005/10 (RRM) 32×8 cm
142. "Szlontakaró" (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1029 (NIM) 210×140 cm
143. Csibeszemes terítő (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1038 (NIM) 140×100 cm
144. Ripszes sötétítő függöny (részlet), kézi szövés, pamut ltsz.: 4/1195 (NIM) 418×145 cm
145. Ripszes terítő (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1191 (NIM) 130×120 cm
146. Ripszes terítő (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1035 (NIM) 207×132 cm
147. Doboz, fa, domború faragással díszített "1956", ltsz.: 2/53 (NIM) 14×18 cm
148. Doboz (részlet), fa, domború faragással díszített "1971", ltsz.: 2/693 (NIM) 12×10×6 cm

149. Doboz (részlet), fa, csont, áttört technikával díszített, ltsz.: 2/831 (NIM) 11×8,5 cm
150. Falikép, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/983 (NIM) 24×21 cm
151. Doboz, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 55.101.1. (RRM) 18,5×6,5 cm
152. Tálca, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 62.197.1. (RRM) 39×21 cm
153. Terítő, pamut, (magántulajdon) 90×95 cm
154. Terítő (részlet), pamut, (magántulajdon) 88×88 cm
155. Terítő (részlet), pamut, ltsz.: 3/1807 (NIM) 78×78 cm
156. Terítő (részlet), pamut, (magántulajdon) 88×88 cm
157. Méteráru (részlet), pamut, (magántulajdon)
158. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 152×113 cm
159. Komakendő (részlet), kézi szövés, szedett technikával, pamut, (magántulajdon)
160. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 136×106 cm
161. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 152×113 cm
162. Komakendő (részlet), kézi szövés, szedett technikával, pamut, (magántulajdon)
163. Kulacs, fa, domború faragással díszített, (magántulajdon)
164. Bross, csont, spanyolozott, ltsz.: 58.113.1. (RRM) 3 cm
165. Cigaretta kínáló, szaru, fa talp, domború faragással díszített, (magántulajdon)
166. Cigaretta kínáló, fa, féंबरakással díszített, ltsz.: 2/110 (NIM) 6,5×5,5 cm
167. Tükör, fa, domború faragással díszített, ltsz.: NI-5 (RRM) 20,5×24,5 cm
168. Mozsár, fa, domború faragással és féंबरakással díszített, (magántulajdon)
169. Sárközi csibeszemes futó, kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/915 (NIM) 117×34 cm
170. Csibeszemes futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1316 (NIM) 110×54 cm
171. Futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1315 (NIM) 90×58 cm
172. Csibeszemes futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1316 (NIM) 110×54 cm
173. Csibeszemes futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/1025 (NIM) 73×34 cm
174. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedett technikával, pamut, (magántulajdon) 79×19 cm
175. Sárközi futó (részlet), kézi szövés, szedett technikával, pamut, (magántulajdon) 79×19 cm
176. Kétoldalas sárközi futó (részlet) kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 80×20 cm
177. Alátét (részlet), kézi szövés, szedett technikával, pamut, (magántulajdon) 40×40 cm
178. Sárközi szedett futó, kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/934 (NIM) 90×35 cm
179. Korsó, agyag, korongolt, habán díszítés, mázas, (magántulajdon) 11,8×34,5 cm
180. Sárközi tányér, agyag, korongolt, írókával díszített, (magántulajdon) 21,4 cm
181. Falitál, agyag, korongolt, habán díszítésű, mázas, (magántulajdon) 40 cm
182. Falitál, agyag, korongolt, habán díszítésű, mázas, (magántulajdon) 40 cm
183. Fazekas figura, agyag, mintázott, (magántulajdon) 17 cm
184. Bokály, agyag, korongolt, ecsettel díszített, ltsz.: 2006.1.110. (RRM) 9×33×11 cm
185. Falikép, kézi szövés, műszálás, ltsz.: 4/822 (NIM) 67×37 cm
186. Törölköző (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 87×43 cm
187. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 115×87 cm
188. Halottas abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 155×92 cm
189. Cigaretta kínáló, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/91 (NIM) 12×12,5 cm
190. Doboz (részlet), fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/180 (NIM) 23,5×10×4 cm
191. Doboz, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 73.19.62. (RRM) 15×11×4,5 cm
192. Doboz (részlet), fa, domború faragással díszített, ltsz.: 73.19.62. (RRM) 15×11×4,5 cm
193. Szedetttes a szövészekén
194. Kenyérruha, kézi szövés, pamut, ltsz.: 88.5.15. (JPM) 47×43 cm
195. Abrosz (részlet), kézi szövés, gyűrűs mintával, pamut, ltsz.: 88.5.5. (JPM) 128×95 cm
196. Lenes-selymes terítő (részlet), kézi szövés, ltsz.: 88.5.1. (JPM) 140×136 cm
197. Ormánsági lenes asztalterítő (részlet), kézi szövés, ltsz.: 88.5.8. (JPM) 150×150 cm
198. Széktámla, fa, domború faragással és áttöréssel díszített, (magántulajdon)

199. Falikép, fa, domború faragással díszített, (magántulajdon)
200. Kürt (részlet), szaru, domború faragással díszített, (magántulajdon)
201. Cigaretta kinaló, szaru, fa, spanyolozott, talpa domború faragással díszített, ltsz.: 2/153 (NIM) 11,5×9,5 cm
202. Doboz, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/252 (NIM) 7×7,5 cm
203. Szedett futó (részlet), kézi szövés, pamut, kender, ltsz.: 4/1033 (NIM) 200×70 cm
204. Szedett futó (részlet), kézi szövés, pamut, kender, ltsz.: 4/1033 (NIM) 200×70 cm
205. Sárközi szedett futó (részlet), kézi szövés, pamut, ltsz.: 4/759 (NIM) 100×40 cm
206. Szedett futó (részlet), kézi szövés, ltsz.: 4/926 (NIM) 190×70 cm
207. Falikép, fa, domború faragással és tűzzománcsal díszített, (magántulajdon)
208. Tükrös, fa, domború faragással díszített, ltsz.: 2/326 (NIM) 8×6,5 cm
209. Falikép "Szüretelők", fa, domború faragással díszített, (magántulajdon)
210. Falikép "Szerelem", fa, domború faragással díszített "1986", ltsz.: 2/1170 (NIM) 43×30 cm
211. Falikép "Betlehem", fa, domború faragással díszített, (magántulajdon)
212. Szedetttes párna (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 52×36 cm
213. Kendő "kendező" (részlet), kézi szövés, gyapjú fonállal, (magántulajdon) 115×32 cm
214. Kendő "kendező" (részlet), kézi szövés, gyapjú fonállal, (magántulajdon) 115×32 cm
215. Szedetttes párna (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 52×36 cm
216. Szedetttes párna (részlet), kézi szövés, (magántulajdon), 52×36 cm
217. Busó álarc, fa, szaru, gyapjú és kenderkóc, ltsz.: 74.2.7. (KDM) 39×36 cm
218. Busó álarc, fa, szaru, gyapjú és kenderkóc, ltsz.: 71.1.2. (KDM) 34×36 cm
219. Alakoskodó busó maszkban (repro)
220. Busó álarc, fa, szaru, gyapjú és kenderkóc, ltsz.: 69.37.1. (KDM) 32×36 cm
221. Párna (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 60×40 cm
222. Párnavég rajza (magántulajdon)
223. Falvédő (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 200×57 cm
224. Falvédő (részlet), kézi szövés, gyapjú fonállal, (magántulajdon) 200×57 cm
225. Párna (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 60×40 cm
226. Baranyai menyecske stóla (részlet), kézi szövés, ltsz.: 4/704 (NIM) 122×31 cm
227. Baranyai futó (részlet), kézi szövés, ltsz.: 4/705 (NIM) 112×35 cm
228. Somogyi falvédő (részlet), kézi szövés, ltsz.: 4/1402 (NIM) 161×54 cm
229. Futó (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 172×78 cm
230. Horvát garnitúra párnája (részlet), kézi szövés, (magántulajdon) 39×32 cm
231. Falvédő (részlet), sárközi bíborvég mintájával, len, gyapjú, (magántulajdon) 186×68 cm
232. Falitextil (részlet), sárközi halottas párna mintával, len, gyapjú, (magántulajdon) 105×48 cm
233. Terítő (részlet), sárközi jegykendő mintával, len, gyapjú, (magántulajdon) 88×88 cm
234. Jegykendő mintás futó, lenvászón, gyapjú, (magántulajdon) 108×42 cm
235. Párna (részlet), jegykendő mintás, len, gyapjú, (magántulajdon) 53×44 cm
236. Sárközi koszorúslány, (magántulajdon) 40 cm
237. Középkorú asszony főkötőben, (magántulajdon) 37 cm
238. Sárközi életkép, részlet az alkotó gyűjteményéből
239. Sárközi életkép, részlet az alkotó gyűjteményéből
240. Sárközi életkép, részlet az alkotó gyűjteményéből
241. Abrosz (részlet), kézi szövés, (magántulajdon)
242. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 142×115 cm
243. Abrosz (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 142×115 cm
244. Abroszok szekrénybe tűrve
245. Abrosz, kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 108×110 cm
246. Szék, gyökérből faragott, (magántulajdon)
247. Vágódeszka, fa, faragott, fűrészelt, vésett, (magántulajdon) 24,5×30,5 cm
248. Fűszertartó kanalakkal, fa, faragott, (magántulajdon)

249. Fűszertartó kanalakkal, fa, faragott, (magántulajdon) 14×8,5 cm
250. Kinaló tál, fa, faragott, vésett, (magántulajdon) 41×30,5 cm
251. Ácsolt láda, fa, vésett technikával díszített, (magántulajdon) 54×32×47 cm
252. Haragtláb, Bogdása
253. Körhinta, Sellye
254. Milleniumi emlékmű, Bogdása
255. Párna (részlet), kézi szövés, nyers, fehérített kender, (magántulajdon) 56×45 cm
256. Csibeszemes párna (részlet), kézi szövés, nyers és fehérített kender, (magántulajdon) 54×42 cm
257. Párna (részlet), kézi szövés, szedetttes technikával, (magántulajdon) 54×42 cm
258. Sárközi szedetttes falifutó (részlet), kézi szövés, kender, (magántulajdon) 160×60 cm
259. Csibeszemes függöny (részlet), kézi szövés, pamut, (magántulajdon) 200×70 cm
260. "Háry" korsó, agyag, korongolt, írókával díszített, ltsz.: 98.16.26. (WMM) 6,5×22 cm
261. Halászlés tál, agyag, korongolt, barcasági stílusban, írókával díszített, ltsz.: 98.16.12. (WMM)
262. Boros készlet, agyag, korongolt, felrakással díszített, ltsz.: 98.16.3.1-7. (WMM)
263. Halászlés tál, agyag, korongolt, ecsettel és írókával díszített, ltsz.: 98.16.6. (WMM) 17,5×8,5 cm
264. Tányér, agyag, korongolt barcasági stílusban, írókával díszített, ltsz.: 98.16.7. (WMM) 20 cm
265. Sárközi tányér, agyag, korongolt, írókával díszített, ltsz.: 98.16.18. (WMM) 24 cm
266. Tarsoly, bór, szaru, karcolt, salétromsavval sárgított, (magántulajdon)
267. "Szent László" Kürt (részlet), szaru, karcolt, salétromsavval sárgított, (magántulajdon)
268. Kürt (részlet), szaru, karcolt, salétromsavval sárgított, (magántulajdon)
269. Fűszertartó, szaru, fa, karcolt, választóvízzel sárgított, ltsz.: 2005.12.2. (RMM) 32,5 cm
270. Lőportartó, szaru, fa, karcolt, (magántulajdon)
271. Lőportartó, szaru, fa, karcolt, ltsz.: 2005.12.3. (RMM) 16×6 cm
272. Korsó, agyag, korongolt, habán mintakincsel díszített "1993", ltsz.: 2005.8.1. (RMM) 12,5×33,5 cm
273. Bokály, agyag, korongolt, habán mintakincsel és gerezedléssel díszített "1984" ltsz.: 1/3365 (NIM) 7,5×21,5 cm
274. Gömbhasú edény, agyag, korongolt, habán mintakincsel és gerezedléssel díszített "1984", ltsz.: 1/3364 (NIM) 9×19,5 cm
275. Falitál, agyag, korongolt, (magántulajdon) 47 cm
276. Török korsó, agyag, korongolt, habán mintakincsel díszített, (magántulajdon)
277. Falitál, agyag, korongolt, (magántulajdon) 47 cm
278. Miska kancsó, agyag, korongolt, felrakással díszített, engobbal és ólommentes mázzal mázazott, (magántulajdon)
279. Szenteltvíztartó, agyag, korongolt, gipsz formába nyomott, (magántulajdon) 19×10 cm
280. Varrókásár, agyag, korongolt, áttört mintával és felrakással díszített, engobbal és ólommentes mázzal mázazott, ltsz.: 1/3312 (NIM) 18×22 cm
281. Disztányér, agyag, korongolt, áttört mintával és ecsettel díszített, ólommentes mázzal mázazott, (magántulajdon)
282. Kuglófsütő, agyag, korongolt, írókával díszített, ólommentes mázzal mázazott, ltsz.: 1/3472 (NIM) 34×30,5 cm
283. Nagytál, agyag, korongolt, fésűs és írókázott díszítéssel, ólommentes mázzal mázazott, ltsz.: 1/3475 (NIM) 38,5 cm

Rövidítések

JPM	Janus Pannonius Múzeum, Pécs
KDM	Kanizsai Dorottya Múzeum, Mohács
NIM	Népi Iparművészeti Múzeum, Budapest
RRM	Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár
WMM	Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Szekszárd
ltsz.	leltári szám

Alkotók jegyzéke:	Serényi László 45	Somogy megye
	Soós Pálné 42	
Ács Istvánné 44	Steig István 17	Bognár István 41
Balásy Gyula 25	Szalavári Imre 27	Bognár Károly 20
Bali Istvánné 29	Szatyor Győző 54	Borbás Mihályné 40
Bálint Péterné 26	Szentkereszti István 53	Falusi Béla 58
Biró Annamária 56	Széles Józsefné 37	Fehér Lajos 31
Bognár István 41	Tamás József 23	Gosztonyi Zoltán 57
Bognár Károly 20	Tamás László 39	Jancsikity János 43
Borbás Mihályné 40	Tautner Ilona 13	Kálmán István 10
Dér Józsefné 8	Teimel István 21	Kovács József 28
Egyed Mihályné 38	Tóth Jánosné 14	Nagy Ferenc 33
Falusi Béla 58	Tóth Mihály 22	Tamás László 39
Farkas Lászlóné 51	Töttös Sándor 52	Tautner Ilona 13
Fábián Mártonné 46	Varga László 36	Tóth Mihály 22
Fehér Lajos 31	Werner Andrásné 18	Varga László 36
Fehér Lászlóné 32		
Fodorné László Mária 55	Alkotók megyék szerint:	Tolna megye
Gerencsér Sebestyén 12		
Gosztonyi Zoltán 57	Baranya megye	Ács Istvánné 44
Hoffer János 6		Balásy Gyula 25
Horváth János 15	Bálint Péterné 26	Bali Istvánné 29
Jakab Sándorné 9	Gerencsér Sebestyén 12	Biró Annamária 56
Jancsikity János 43	Hoffer János 6	Dér Józsefné 8
Józsa Bálintné 35	Horváth János 15	Egyed Mihályné 38
Kalkán Mátyás 47	Jakab Sándorné 9	Farkas Lászlóné 51
Id. Kapoli Antal 5	Kalkán Mátyás 47	Fábián Mártonné 46
Ifj. Kapoli Antal 7	Id. Kapoli Antal 5	Fehér Lászlóné 32
Kálmán Endréné 49	Ifj. Kapoli Antal 7	Fodorné László Mária 55
Kálmán István 10	Kálmán Endréné 49	Józsa Bálintné 35
Király Anna 30	Maticsányecz Márkné 24	Király Anna 30
Kovács József 28	Sáfrány Géza 16	Kovács Józsefné 19
Kovács Józsefné 19	Sárdi János 34	Kozák Éva 59
Kozák Éva 59	Serényi László 45	Lőrincz Aladárné 48
Lőrincz Aladárné 48	Soós Pálné 42	Németh Pálné 50
Maticsányecz Márkné 24	Szalavári Imre 27	Perity Mihályné 11
Nagy Ferenc 33	Szatyor Győző 54	Steig István 17
Németh Pálné 50	Szentkereszti István 53	Széles Józsefné 37
Perity Mihályné 11	Teimel István 21	Tamás József 23
Sáfrány Géza 16	Töttös Sándor 52	Tóth Jánosné 14
Sárdi János 34	Werner Andrásné 18	

A katalógust írta, szerkesztette és a kiállítást rendezte
Kapitány Orsolya

Katalógus és installáció terv, technikai szerkesztés
Matucza Ferenc

Színes fotó
Gózszy Gáborné

Technikai munkatárs
Simon Andrea, Horváth Péter

Tárgyrestaurálás
Marton Klára, Horváth Péter, Vámosi Lajosné, Nagy Ágnes

ISBN: 963 7212 53 1

Kiadja a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága

Felelős kiadó
Dr. Winkler Ferenc megyei múzeumigazgató

Nyomdai munkák
Pethő Nyomda, Kaposvár

Kaposvár, 2006

Támogatók

nka

Nemzeti Kulturális Alap

NEMZETI KULTURÁLIS ALAP IGAZGATÓSÁGA

GOSZTHONY MÁRIA NEMZETKÖZI ÜVEG ALKOTÓTELEP
ÉS SZIMPOZION ALAPÍTVÁNY

MAGYAR NÉPI IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM

BARANYA MEGYEI MÚZEUMOK IGAZGATÓSÁGA

WOSINSKY MÓR MEGYEI MÚZEUM, SZEKSZÁRD

DECSI TÁJHÁZ

BAKÓCA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

BOLDOGASSZONYFA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

